

Xin Hãy Yêu Anh Một Lần Nữa

Contents

Xin Hãy Yêu Anh Một Lần Nữa	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	10
8. Chương 8	11
9. Chương 9	13
10. Chương 10	15
11. Chương 11	16
12. Chương 12	17
13. Chương 13	19
14. Chương 14	20
15. Chương 15	22
16. Chương 16	23
17. Chương 17	25
18. Chương 18	26
19. Chương 19	27
20. Chương 20	28
21. Chương 21	29
22. Chương 22	30
23. Chương 23	31
24. Chương 24	32
25. Chương 25	34

Xin Hãy Yêu Anh Một Lần Nữa

Giới thiệu

Truyện xoay quanh tình yêu của Khiết Nhi và Cao Phong. Một câu chuyện mang nhiều tình tiết ngọt ngào.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xin-hay-yeu-anh-mot-lan-nua>

1. Chương 1

Cô sinh ra trong một gia đình nghèo khó, gia đình cô sống ở một vùng quê nghèo. Và cô là con một, ba mẹ cô rất yêu thương cô. Cái gì tốt đẹp nhất họ đều dành hết cho cô, cô có một làn da trắng, mái tóc dài đen huyền, đôi mắt to tròn long lanh. Có thể nói cô là một người con gái khá là xinh xắn.

Tuy gia đình cô nghèo, nhưng ba mẹ cô luôn sống rất đạo đức và lương thiện. Mọi người trong làng ai cũng yêu mến gia đình cô. Ba của cô có một người bạn thân. Ông bạn ấy có một cậu con trai, vì ba cô ngày trước đã cứu người đàn ông này trong vụ tai nạn xe kinh hoàng.

Khi ông ấy đang đi lên dốc cầu thì bị xì lốp xe, chiếc xe chao đảo còn ông ấy đã không điều chỉnh được tay lái nên chiếc xe đã lao và rơi xuống vực sâu. Lúc này, ba cô đang đi săn bắt cá thì nghe tiếng vật gì đó rơi xuống nước rất lớn. Nên liền chạy đến xem sao thì ông thấy chiếc xe nằm dưới nước. Và ông liền lặn xuống thì thấy trong xe có một người đàn ông đang cố vùng vẫy rồi ba cô đã cứu sống ông ta.

Vì cái nghĩa ấy, mà người đàn ông đó đã mang ơn ba của cô và xin phép ba cô sau này cho con trai ông ta cưới con gái ông. Cả hai bên gia đình đều đồng ý chấp thuận.

Khi cô vừa tròn hai mươi thì anh cũng bước sang tuổi hai mươi lăm. Anh lớn hơn cô đến năm tuổi và như lời hứa giữa đôi bên nên cô phải đi làm dâu ở một gia đình giàu có.

Vừa bước đến cánh cổng cô khẽ nhìn qua dãy hàng rào, thấy ngôi nhà như một tòa lâu đài vậy đó, nó đẹp lộng lẫy luôn. Cả đời cô chưa bao giờ nghĩ sẽ được sống trong ngôi nhà đó. Rồi bỗng dưng cánh cửa mở ra trước mặt cô là ông quản gia, ông ấy dẫn cô vào nhà. Vừa bước vào nhà, cô nghe có giọng nói:

” Khiết Nhi, chào mừng con đến với gia đình chúng ta ”

Ba và mẹ anh vui mừng khi thấy cô, cô cũng vui vẻ đáp lại:

” Dạ con chào hai bác, nhà đẹp lắm ạ!!! ”

Câu nói ngây ngô của cô khiến cho ông bà thông già cười phì lên. Mẹ anh nói:

” Đúng là một con bé đáng yêu ”

Ba người đang trò chuyện thì bỗng dưng từ xa xa có bóng dáng người đàn ông thân hình cao to, khuôn mặt anh tuấn, lịch lãm đi từ cầu thang xuống nhìn cô. Rồi ba mẹ anh nói:

” Giới thiệu với con, đây là Cao Phong chồng tương lai của con đây con gái ạ!!! ”

Cô mở tròn mắt nhìn anh, cô thầm nghĩ:

” Anh ấy thật đẹp trai như một vị hoàng tử vậy và anh ấy sẽ là chồng mình sao? ”

Đang suy nghĩ vớ vẩn thì anh nhìn cô và nói:

” Đồ nhà quê, tôi cười phải loại đàn bà như cô thật là xui xẻo ”
=. = Mong ủng hộ nhiệt tình cho tác giả Lý Quế Anh nha...:)

2. Chương 2

Cô ngỡ ngàng, ngạc nhiên trước câu nói đó của anh, cô chưa kịp mở miệng ra nói gì thì bị anh nắm tay lôi đi. Ba mẹ anh hoảng hốt nói lớn:

” Cao Phong, con tính làm gì Tiểu Khiết hả? ”

Anh cứ mặc kệ ba mẹ vẫn cứ lôi cô đi. Cô bị anh lôi vào phòng, anh khóa chặt cửa lại còn ba mẹ anh thì đập cửa và la lớn.

Vừa bước vào phòng anh đã cho cô một cái tát thật đau anh nói:

” Cô muốn làm vợ tôi đến như vậy sao? Đồ đàn bà độc ác tại vì cô mà Bảo Hân phải rời xa tôi, vì cô mà Bảo Hân đau lòng đấy ”

Cô ôm mặt nước mắt chảy dài, cô thực sự không biết Bảo Hân là ai cả? Tại sao anh lại đánh cô, xong môi cô mấp máy hỏi anh:

” Bảo Hân... Là... Ai vậy anh? ”

Anh cười thật to nhìn cô nói:

” Là người phụ nữ tôi yêu, vì cô mà ba mẹ ghét cô ấy, vì cô mà ba mẹ chia cách bọn tôi. Đồ rắn độc ”

Nói xong cô ngước lên nhìn anh nói:

” Tôi chẳng cướp hạnh phúc của ai cả là gia đình anh nợ gia đình tôi ”

Anh bóp miệng cô đáp:

” Đúng là có nợ nhưng đó là giữa ba tôi và ba cô. Chứ tôi không nợ cô. Nếu cô muốn làm vợ tôi đến như vậy thì cũng không sao? ”

Anh bỏ đi để mặc cô ở đấy, cánh cửa mở ra ba anh liền tát anh nói:

” Tiểu Khiết có gì thì mày và nó cũng đừng hòng sống yên ”

Mẹ anh chạy đến đỡ cô dậy thấy má cô ứng đỏ, bà vỗ về cô bà bảo:

” Ta tin, con sẽ thay đổi được Cao Phong. Vì Bảo Hân là loại con gái không tốt nó sẽ làm Cao Phong mất hết mọi thứ ”

Cô vừa khóc vừa mở tròn mắt ra nhìn mẹ anh. Mẹ anh ôm cô vỗ về:

” Ngoan nào, Tiểu Khiết không được khóc nữa. Chúng ta luôn đứng về phía con nên hãy mạnh mẽ lên con gái à!!! ”

Cô thực sự nhớ mẹ nhớ ba, cô không muốn làm ai tổn thương nhất là trong chuyện tình cảm. Nhưng lúc nhỏ cô có gặp Cao Phong một lần, khi đấy cô thích và mến anh lắm. Anh còn trèo cây hái xoài cho cô ăn, một lần cô không biết bơi nhưng vì ham vui nên đã nhảy xuống sông nghịch nước và mém chết đuối cũng may là anh đến cứu kịp. Cô nhớ như in lời anh nói:

” Tiểu Khiết, anh sẽ bảo vệ em suốt đời này. Bây giờ và cả sau này ”

Nói rồi anh ôm chặt cô.

Nhưng đó chỉ là kí ức nhỏ mong manh ngày xưa của cô và anh mà thôi. Cao Phong của bây giờ là một vị chủ tịch của một tập đoàn lớn. Anh giờ rất khó gần và lạnh lùng lắm, chắc sẽ khó có thể làm anh thay đổi.

Anh đã quên cô rồi, Cao Phong ngày xưa mà cô yêu bây giờ đã không còn nữa. Thời gian có thể làm thay đổi bất kì ai. Nhưng dù sao với cô đó mãi mãi là một kỉ ức đẹp về anh.

Cô khóc nức lên, không biết cuộc sống của cô về sau trong ngôi nhà này sẽ như thế nào? Cô muốn làm vợ anh đó là ước mơ từ nhỏ của mình. Nhưng khi thấy thái độ của anh như vậy cô cũng cảm thấy rất sợ.

Anh giờ nhìn cô bằng một ánh mắt lạnh lùng và vô cảm, sự hận thù trong anh cô có thể cảm nhận được rằng anh đang rất hận cô. Xuống dưới bếp cô thấy anh, anh nhìn cô rồi nói:

” Tôi sẽ khiến cho cô sống dở chết dở nên cứ chờ và hưởng thụ nhé ”

=.= Ủng hộ nhé mn....

3. Chương 3

Những ngày cô sống trong căn nhà này, chẳng ai ghét bỏ gì cô hết, ba mẹ anh yêu thương cô như con gái. Họ hết mực yêu thương và chăm sóc cho cô, đôi khi cô cảm thấy sự yêu thương của ba mẹ anh làm cô ngại ngùng lắm. Nói không có ai ghét cô thì cũng không đúng lắm, có một người ghét cô người đó chẳng ai xa lạ cả. Chính anh người sắp làm chồng cô, người mà cô cảm thấy thật đáng sợ. Cô luôn bảo mình phải hết sức đề phòng anh không được để anh giở trò gì trước hôn lễ nhưng điều cô lo lắng và luôn cảm thấy tội lỗi nhất chính là vì cô mà anh luôn cãi nhau với ba mẹ của anh. Họ chẳng có lỗi gì cả, mọi tội lỗi là do cô chính cô đã phá hỏng cuộc sống của anh và người anh yêu.

Cô không biết người anh yêu là người như thế nào nữa? Nhưng cô thầm nghĩ chắc chị ấy xinh đẹp và giỏi giang lắm nên anh mới yêu đến như vậy.

Nhưng có một sự thật cả anh cũng không biết đến rằng Bảo Hân ở bên Cao Phong là vì gia sản kết quả của anh chưa hết cô ta muốn chiếm đoạt luôn trái tim của anh. Một người phụ nữ đầy nguy hiểm, nhưng cô ta quả là tài khi đã khiến anh mê như điên đảo

Còn một tuần nữa là đến lễ cưới của hai người, thế mà anh lại đi suốt không có ở nhà dù cho một phút giây nào. Cô cũng đoán được chắc anh đang ở với chị ấy. Nhiều lần, cô tính gọi anh nhà ăn cơm cùng với ba mẹ nhưng cô lại sợ anh sẽ ghét cô và về kiểm chuyện với ba mẹ anh nữa nên cô im lặng luôn.

Và cái gì đến nó cũng đến, ngày cưới của hai người được diễn ra trong một lễ đường tráng lệ. Khi cô cùng ba bước vào lễ đường, cô đã lo lắng lắm nhưng anh đã có mặt anh vẫn làm chú rể của cô, với cô như vậy đã đủ vì cô nghĩ anh sẽ không đến đâu anh sẽ đưa Bảo Hân đi trốn không chừng. Xong anh nhìn cô và nói:

” Cô đừng tưởng bở đấy, tôi đến là vì Bảo Hân muốn ba mẹ tôi không bị mất mặt thôi ”

Cô như chết lặng nhìn anh đáp:

” Nói với chị ấy là tôi cảm ơn chị ấy nhiều nhé ”

Anh lườm cô với ánh mắt đáng sợ. Hôn lễ vẫn chưa kết thúc anh đã bỏ ra ngoài để nghe điện thoại cô đã đi theo và nghe hết cuộc nói chuyện của anh cô nghe anh đang an ủi chị ấy, nói rằng ở với cô một thời gian rồi sau đó sẽ ly hôn với cô. Cô cười khổ bước đi, buổi lễ đã kết thúc cũng là lúc anh đã đắm chìm vào cơn say. Thấy anh đang nằm yên trên giường cô sợ anh sẽ lạnh nên đến đắp chăn cho anh, thì cô bị anh đẩy mạnh đầu đập một phát vào tường đau đớn khiến cô loạng choạng vừa đứng dậy thì cô bị anh đè xuống, anh lao vào cô như một con sói đang đói khát vừa xé quần áo của cô miệng anh nói:

” Chẳng phải cô muốn làm vợ tôi sao? Vậy thì cô hãy tập nếm mùi vị khi làm vợ của một người không thương mình đi ”

Nói rồi anh tát cô, anh bóp cổ cô miệng cứ la lớn:

” Con khốn... Tôi hận cô vì cô mà người tôi yêu buồn chắc bây giờ cô ấy đang trốn một góc nào đó mà khóc đấy cô có biết không đồ ác độc ”

Anh đưa thẳng con quái vật vào trong cô một cách tàn bạo, cô khóc khóc rất lớn, cô đã cố vùng vẫy nhưng vì cô nhỏ bé sức lực không bằng anh nên cô đã buông lời mặc anh muốn làm gì tùy thích. Anh thật tàn nhẫn, lần đầu tiên của cô anh lại tàn nhẫn với cô như vậy. Cô đau lắm, cô thực sự đau lắm.

=.= Hay thì cho xin cái cmt ik >

4. Chương 4

Sau đêm đầu tiên của cô anh đã bỏ mặc cô một mình và bỏ ra ngoài phòng khách ngủ. Anh chẳng đối đãi gì tới cô, cô khóc, khóc vì cảm thấy mình quá mỏng manh. Cô cảm thấy có lỗi với ba mẹ vì cô đã hứa sẽ thay đổi được anh nhưng có lẽ sẽ rất khó có thể thay đổi được anh. Ba mẹ anh đã tặng cho anh và cô một ngôi nhà để hai người sống tự nhiên hơn không chịu áp lực từ bất cứ đâu. Nhưng điều này lại khiến anh vui lắm vì anh sẽ được qua lại với Bảo Hân còn Khiết Nhi thì không dám làm gì anh cả.

Từ lúc cưới cô về, anh cho cô đêm đầu tiên thật đau khổ, anh hay đi sớm về khuya có khi còn chẳng về nhà. Cô vẫn cứ nấu đồ ăn chờ anh, hôm nay vẫn vậy cô đã nấu một mâm cơm toàn những món anh thích cô không chừa mà vợ lấy điện thoại gọi cho anh, một lúc sau anh bắt máy cô nói:

” Anh à!!! Em có nấu bữa tối rồi nè anh về ăn với em nha có được không anh? ”

Anh với giọng nói càu càu đáp:

” Tôi bảo cô nấu cơm tối từ khi nào vậy, cô mau đem đồ thức ăn bẩn thỉu đó đi bỏ đi. Đừng làm phiền tôi ”

Nói xong anh cúp máy, lúc này Bảo Hân ôm lấy anh hỏi:

” Là vợ anh gọi à!!! Hay anh về với cô ấy đi ”

Anh vỗ về Bảo Hân anh nói:

” Anh chưa bao giờ xem cô ta là vợ cả. Anh cưới cô ta vì ba anh thôi ”

Rồi hai người họ quần quai nhau, họ thì vui vẻ cùng nhau còn bên này anh đâu hay biết cô buồn như thế nào? Cô lại ăn cơm một mình, cô ăn cơm chan canh bằng nước mắt.

Những lúc anh uống say về, thấy cô ngủ gục chờ anh cứ ngỡ anh sẽ dìu cô lên phòng ấy vậy mà anh tiến đến túm lấy tóc cô, đánh và đá vào bụng cô vừa đánh cô miệng anh thốt lên những lời cay nghiệt:

” Đi chết đi đồ khôn, đồ rác rưởi ”

Anh tát cô mấy cái liền vào mặt, cô quỵ xuống ôm lấy chân anh xin anh tha cho cô, thì cô bị anh dùng chân sút một cú chí mạng vào bụng, cô như ngừng thở, cô mệt lắm đau nữa rồi cô thở dốc như không muốn ra hơi. Nhìn cô quần quai trong đau đớn anh cũng có chút chạnh lòng nhưng anh lại gạt bỏ đi ý nghĩ thương hại cô vì anh cho rằng cô chính là lí do đã khiến anh và Bảo Hân không được đến bên nhau. Người mà cưới về làm vợ phải là Bảo Hân chứ không phải cô.

Kể từ lúc cô bị anh đánh, cô sợ lắm, cô không dám nấu cơm chờ anh về nữa cô sợ như vậy sẽ làm anh tức giận. Rồi cô lấy cuốn sổ tay nhỏ ra viết trong đó những thứ mà anh không thích viết trong sổ cô liệt kê:

- Không được nấu cơm chờ anh vì sẽ khiến anh tức giận
- Phải đi làm thêm để tự trang trải tiền vì không thể tự tiện xin xỏ anh làm vậy anh sẽ tức giận
- Nếu thấy anh đang nói chuyện với chị Bảo Hân thì không được đứng đó nhìn mà phải đi ra ngoài
- Anh có đi với chị ấy cũng không được ghen

Cô viết những điều như vậy như là tự nhắc nhở mình để tránh làm những điều anh không thích. Nhưng khi viết những điều ấy cô đã rất đau lòng và tủi thân. Cô dặn mình không được để mình mắc sai lầm, nên dạo

gần đây cứ thấy anh cô lại tránh né và anh có hỏi thì cô trả lời qua loa rồi chạy lên phòng cô chẳng dám nói chuyện gì nhiều với anh. Cô sợ cô sẽ khiến anh tức giận và anh sẽ đánh cô. Những vết thương trên người cô đầy ra đầy chưa có cái nào gọi là lành hẳn, mỗi lần bị anh tát vào mặt là y như rằng cô sẽ chảy máu mũi và môi sẽ bật máu, cô sợ anh đánh lên mặt lắm vì nếu ba mẹ anh đến thăm bất thành linh mà thấy mặt cô đầy vết thương chắc chắn sẽ làm khó anh.

Cô vì anh mà cam chịu mọi thứ, anh xem cô như con vật cô vẫn để anh xem cô là con vật, anh đánh cô thì cô cũng cố chịu đựng tất cả. Bởi vì cô tin chắc chắn cô sẽ thay đổi được anh

5. Chương 5

Anh dường như nhận ra một số thay đổi lạ lùng của cô. Nhưng anh cũng mặc kệ và chẳng thèm quan tâm, dù sao anh đâu phải người của anh thì mắc gì anh phải bận tâm.

Cô vẫn thế, ngoài việc để ý xem anh thích gì ghét gì ra thì chẳng biết phải làm gì nữa. Cô cứ để ý những sở thích của anh, cô ghi chép vào sổ tay của mình.

Hôm nay, là sinh nhật của anh nên cô đã ra ngoài từ sớm để chuẩn bị quà để tối anh về cô sẽ tặng anh. Nhưng ngặt nỗi cô từ dưới quê mới lên còn lạ lắm đường xá có vài chỗ cô biết vài chỗ cô không biết, thế là cô mò mò đường về cũng tới chiều tối mịt mịt tiếng đồng hồ cô mới về đến nhà được. Vừa đến trước cổng cô đã thấy có ánh đèn sáng từ phòng của anh và cô. Cô vui lắm, cô không ngờ hôm nay anh lại về sớm như vậy. Thế là cô chạy ào vào nhà, anh đâu biết là 2 tháng qua anh đi công tác xa cô đã phải đi làm thêm để dành dụm tiền mua quà tặng cho anh. Vì một lần, cô dọn dẹp phòng làm việc của anh, cô thấy anh đang ngủ gục máy tính thì còn mở cô tò mò đến xem thì thấy trong máy hiện lên trang web bán đồng hồ. Cô thậm chí nghĩ chắc là anh thích nó lắm, rồi cô nhìn giá tiền nó thật đắt đỏ còn cô thì nghèo như vậy sao có tiền mua nổi nó tặng anh đây. Thế là cô âm thầm lấy chiếc điện thoại nhỏ của mình chụp lại mẫu đồng hồ ấy, cô bảo rằng bắt đầu ngày mai cô sẽ đi làm thêm vì dù sao ngày mai anh cũng đi công tác rồi còn gì.

Cô xin vào phục vụ cho một quán lương ở đó trả cũng khá cao, nên ngày ngày cô luôn làm việc chăm chỉ, mọi người trong quán ai cũng mến cô vì cô rất chịu khó và siêng năng. Cuối cùng cô cũng gom đủ tiền để mua chiếc đồng hồ ấy về tặng anh rồi nhưng lại bị lạc đường.

Vừa bước vào nhà, cô nghe có tiếng cười nói cô hoang mang lắm hy vọng sẽ không có gì xảy ra trong ngôi nhà này. Nhưng cô bước lên phòng đẩy cửa ra thì có một cảnh tượng đập thẳng vào trong mắt cô là anh đang quần lấy người đàn bà khác cả hai đang trần như nhộng trên chiếc giường cưới của anh và cô. Cô tức giận và la lớn lên:

” Đồ xấu xa... Đồ khốn... Các người làm gì trong nhà tôi vậy? ”

Anh hơi hoảng quay sang lấy chăn đắp cho người đàn bà kia anh nói:

” Bảo Hân à!!! Em thay đồ rồi về trước đi nhé. Mai anh sẽ bù lại cho em ”

Cô run rẩy nhìn cô gái đó thì ra chị ta là Bảo Hân là người anh yêu. Phải rồi, chị ấy thật xinh đẹp thảo nào anh lại mê như điều đó cũng đúng. Tiễn Bảo Hân về xong anh lôi cô lên phòng, anh lại đánh cô anh nói:

” Mày dám bảo ai là đồ khốn hử. Tao sẽ cho mày một bài học ”

Anh sút thật mạnh vào bụng cô anh tát cô rất nhiều, anh dùng thắt lưng quật mạnh vào người cô. Cô van xin anh nhưng anh mặc kệ vì chính cô đã làm người yêu của anh giận rồi nên cô phải trả giá. Chưa dừng lại, anh lao vào cô, hạnh hạ cô như đang cưỡng bức cô. Anh làm cô đau anh làm cô run rẩy. Mỗi lần cô vụt chạy thì bị anh tóm tóc xô cô nên đầu cô đập mạnh vào tường. Cô khóc lớn, cô bảo:

” Phong à!!! Em sai rồi... Em không dám nữa... Anh đừng đánh em nữa mà ”

Anh vẫn mặc cô lao vào cô, anh đưa con quái vật của mình vào thúc cô mạnh thật mạnh. Khiến cô không còn chút sức lực vùng vẫy nữa cô buông lơi. Đến nửa đêm, anh tỉnh giấc quay qua nhìn cô, anh thấy người

cô đẩy vết bầm. Anh tính sờ nhẹ vào vết bầm ấy nhưng sợ làm cô thức giấc nên thôi. Trong đầu anh nghĩ cô bị anh hành hạ đến vậy tại sao không chịu bỏ đi cô đúng là đồ ngốc rồi anh lại ngủ tiếp.

Sáng hôm sau, anh bước xuống nhà vào bếp thì đã thấy cô đang làm bữa sáng. Nhìn người cô đầy thương tích anh cảm giác trong người rất khó chịu, trên đầu cô như gươm gướm máu thì phải. Có lẽ anh đã quá tay rồi, cô nhìn anh và nói:

” Em gói lại phần ăn sáng của anh rồi ạ!!! Anh mau đi làm đi kéo lại trễ ”

Bỗng dưng điện thoại anh reo lên là Bảo Hân gọi chứ không ai khác. Cô như hiểu ý liền bỏ đi về phòng, nhìn dáng người nhỏ nhắn của cô bước đi trong buồn bã anh cảm thấy thương hại cô. Anh vội lấy bữa sáng và đi làm. Đến tối rồi đã hơn 9h tối mà anh vẫn chưa thấy cô gọi nên có phần buồn bực. Vì ngày nào cũng tầm giờ này cô đã réo anh về rồi còn gì sao hôm nay lại không thấy đâu? Thế là anh về nhà. Vừa bước vào nhà, anh thấy căn nhà tắt đèn tối hù anh hoảng hốt chạy lên phòng anh mở cửa vào thấy cô đã nằm bẹp dưới sàn nhà. Anh hoảng hốt lay cô dậy người cô lạnh ngắt, anh vội gọi bác sĩ đến khám, vị bác sĩ ấy bảo anh rằng:

” Cô ấy bị va chạm trên đầu mạnh quá nên máu bầm tụ lại làm cô ấy đau đầu khiến cô ấy ngất đi. Tôi đã kê đơn thuốc chỉ cần dưỡng thương là sẽ không sao ”

Vị bác sĩ chào anh và đi về, cô thì cũng dần dần tỉnh lại vừa mở mắt ra cô thấy anh cô lại hốt hoảng và nói:

” Anh đừng đánh em nữa nhé. Hôm nay em không có nấu cơm tối chờ anh vì làm vậy anh sẽ tức giận lắm. Em sẽ nghe lời anh nên đừng đánh em nữa nha anh ”

Cô vừa nói vừa khóc, cô ngủ thiếp đi vì có lẽ cô đã mệt mỏi quá rồi. Còn anh thì cứ ngồi đấy và nhìn cô, nhìn người cô đầy thương tích anh cũng có phần cảm thấy chạnh lòng anh nói:

” Tiểu Khiết ngốc, em thật ngốc ”

6. Chương 6

Những ngày về sau, cô luôn sợ sệt khi gặp anh. Hôm nay, ba mẹ anh gọi điện qua hỏi thăm ba mẹ anh nói:

” Tiểu Khiết, hôm nay chúng ta sẽ qua nhà thăm tụi con đấy. Thăng Phong nó có nhà không hay là như nào? ”

Cô hốt hoảng lắp bắp trả lời:

” Dạ!!! Thưa ba chồng con đi làm chắc tầm một tiếng nữa là anh ấy có mặt ở nhà rồi đấy ạ ”

Ba anh bảo:

” Vậy gọi nói nó là chút nữa ba và mẹ sẽ đến dùng cơm tối với hai đứa luôn ”

Cô vui vẻ đáp:

” Dạ vâng ạ!!! Ba mẹ đến chơi làm con vui quá. Giờ con đi chuẩn bị bữa tối cho cả nhà mình đây... Con cúp máy nha ba ”

Ba anh cúp máy xong miệng còn lẩm nhẩm:

” Đúng là một đứa trẻ ngoan, có hiếu. Chỉ cần Thăng Phong và Tiểu Khiết yêu nhau mình có chết cũng thấy an lòng ”

Còn cô vừa cúp máy thì liền gọi cho anh. Tiếng tút cứ kéo dài cô lo lắng lắm, nếu ba mẹ mà biết anh hay bạo hành cô thì thế nào anh cũng có chuyện. Cuối cùng anh cũng chịu nghe máy anh nói:

” Alo... Có việc gì vậy? ”

Cô đáp:

” Phong à!!! Chút nữa ba mẹ đến thăm vợ chồng mình... À em xin lỗi đến thăm anh đấy. Anh mau về nhé em bảo với ba là anh đi làm một tiếng nữa là có mặt rồi anh ạ!!! ”

Anh bảo cô:

” Tôi biết rồi, tôi sẽ về liền ”

Anh cúp máy quay sang nói với Bảo Hân:

” Anh phải về rồi, ba mẹ anh sắp đến thăm nếu anh không về là lớn chuyện ”

Bảo Hân nũng nịu:

” Anh bắt đầu thương vợ anh rồi có phải không? ”

Anh hôn Bảo Hân anh nói:

” Anh không bao giờ yêu nó nên em đừng lo nhé tiểu bảo bối của anh ”

Xong anh phi về nhà thật nhanh, cũng may lúc anh về ba mẹ anh chưa đến. Vừa lên phòng, anh thấy cô đang ngồi trang điểm và lấy kem che khuyết điểm đánh thật dày lên mặt, tay và chân. Anh nhìn cô, vừa ngược nhìn trong gương cô thấy anh cô giật mình cô nói:

” Em xin lỗi, em không biết anh về. Anh đi tắm nhé em vào pha nước cho anh ”

Cô lật đặt đứng lên bỏ vào phòng tắm. Anh có vẻ hơi khó chịu với thái độ đó của cô, anh có cảm giác như bị xa lánh. Thế rồi anh bước vào phòng tắm, anh bảo cô:

” Nhớ diễn cho tốt vai của mình. Còn không thì đừng trách tôi nhé ”

Cô mấp má miệng đáp:

” Dạ... Dạ vâng em biết rồi ạ ”

Cô chạy thật nhanh ra ngoài. Khi ba mẹ anh đến cô và anh diễn rất tốt vai vợ chồng và qua mặt được cả ba mẹ anh. Ông bà còn tưởng anj đã thay lòng, hai người họ rất vui và yên tâm về Cao Phong.

Sáng hôm sau, khi anh đã đi làm còn cô ở nhà vẫn dọn dẹp làm việc nhà thì bỗng có người bấm chuông, cô liền chạy ra mở cửa. Vừa mở cửa ra cô đã thấy Bảo Hân, cô ta ngang nhiên xông vào nhà đã thế còn bắt cô đi pha trà hầu cô ta nữa. Xong cô ta còn nói:

” Mày khôn hồn thì bỏ cuộc đi. Tốt nhất là nên ly hôn với anh Phong vì ngoài Bảo Hân tao ra anh ấy sẽ không yêu bất kì con đàn bà nào cả có biết chưa? ”

Cô nhìn Bảo Hân và nói:

” Chị quá xem thường tôi rồi đó ”

Bảo Hân nhìn cô cười nhếch miệng tay mở túi lấy điện thoại ra và gọi cho anh. Cô ta mở loa ngoài, anh bắt máy thì cô ta tự tát vào mặt mình đến môi bật cả máu rồi khóc lóc với anh:

” Phong à!!! Em đến tìm anh mà không có anh thế mà Khiết Nhi đã ra tay đánh em chảy máu môi luôn rồi. ”

Cô ta vừa nói vừa khóc, lúc này anh như phát rồ lên chạy cấp tốc về nhà. Bảo Hân cúp máy nhìn cô nói:

” Hãy đợi chút nữa sẽ biết Phong yêu cô hay yêu tôi nhé ”

Anh về đến nhà thấy Bảo Hân ngồi bệt dưới sàn nhà ôm mặt khóc anh liền chạy tới đỡ cô ta dậy và chạy đến túm tóc cô tát vào mặt cô năm bạt tay liên tục, cô chảy cả máu mũi và môi. Cô nói:

” Em không có đánh chị ấy mà... Tại sao anh không tin em. ”

Cô bỏ chạy ra ngoài, anh nhìn bóng hình nhỏ nhắn của cô chạy mất có gì đó khó chịu lắm nhưng vì anh thấy Bảo Hân mặt mày sưng hết anh không thể nào ngồi yên được. Cô bỏ đi lang thang khắp phố, cô khóc nức nở cô nói:

” Tại sao... Anh không tin em... Em không đánh chị ta mà ”

Cô cứ thế mà lết tới đi, nhưng đi một hồi cô cũng không biết sao lại về được tới nhà. Vừa vào nhà, cô thấy anh đang ngồi trên ghế sofa anh nói:

” Cô làm gì tôi gọi không nghe máy ”

Cô im lặng bỏ đi vô thì bị anh lôi thật mạnh về phòng, anh lao vào cưỡng bức cô, anh làm cô đau điếng người nhưng cô vẫn mặc kệ anh và cam chịu hết.

Đến sáng anh nói:

” Cô mà còn giở trò với Bảo Hân thì tôi sẽ giết cô ”

Cô nằm bất động ở trên giường mắt mở to nhìn lên trần nhà. Lần nào anh xong việc với cô cũng đều bỏ đi mặc cô một mình.

Kể từ sau hôm bị anh đánh oan, cô không nói chuyện nhiều với anh nữa, cô tìm đọc trên báo để kiếm việc làm thêm. Cuối cùng cô cũng kiếm được công việc phục vụ ở một quán bar nhỏ ở đây trả lương hậu hĩnh vì cô không dám xin tiền anh tiêu vặt. Cô ghi trong sổ tay

- Đi làm thôi không xin tiền anh, thế nào cũng sẽ bị anh đánh nữa cho xem

Ngày đầu đi làm, cô thấy cũng bình thường chỉ là thấy khách vô thì lao rót rượu cho khách uống. Làm ở đây hơn hai tuần thì như thường lệ cô vẫn làm bình thường nhưng lại khác là cô bị anh bắt gặp làm ở chỗ này

Anh đi cùng với đồng nghiệp còn cô thì thấy khách vào là rót rượu cho khách anh ngược lên và nhìn thấy cô. Cô giật mình nhận ra anh, cô cảm thấy xấu hổ còn anh thì nhìn cô nhếch miệng cười.

Cô vội chạy qua rót rượu cho những người khách khác. Được một lúc có một vị khách say xỉn đến và vỗ vô hông cô, cô hoảng qua la to:

” Ông làm cái gì vậy hả? ”

Chưa dừng lại ông khách này còn đè cô ra ghế sofa lúc này anh hơi cúi chạy đến cho ông khách đó một trận rồi anh lôi cô về.

Về đến nhà anh đập mạnh tay vào gương chiếc gương vỡ toanh. Cô hoảng sợ chạy đến ôm ghì chặt lấy anh từ phía sau cô van xin anh:

” Phong à!!! Em sai rồi... Anh đừng tức giận mà... Xin anh đừng cho ba mẹ biết nha anh ”

Anh quay sang xé toạc áo cô anh cắn vào bầu ngực cô. Cắn đến bật máu, cô la lớn anh nhìn cô nói:

” Tôi nghèo lắm à!!! Tôi để cô đói sao mà phải làm cái nghề này hả? ”

Anh tát cô, nhưng vì tay anh đang chảy máu nên cô lo lắng cô mặc kệ hết những gì anh hành hạ cô. Rồi cô sơ cứu cho anh, xong rồi cô bảo để cô pha nước cho anh tắm. Anh nắm chặt tay cô day nghiền:

” Lúc này thẳng già đây làm vậy không khiến cô sướng vậy thì tôi sẽ làm cô sướng chẳng những vậy tôi sẽ trả tiền cho cô ”

Thế là anh ghì cô xuống giường anh hút mạnh vào ngực cô, anh cắn cô cắn đến mức có những vết bầm tím ngất. Anh cho con quái vật của mình vào cô thút cô liên tục cô vì đau mà đẩy anh ra vụt chạy nhưng bị anh tóm lại túm tóc cô và đánh cô. Anh cứ thế mà hành hạ cô suốt cả đêm. Xong việc anh ném xấp tiền vào mặt cô và nói:

” Cô thật biết cách làm tôi thỏa mãn số tiền này đủ rồi chứ đồ đi ”

7. Chương 7

Anh ném xấp tiền vào mặt cô rồi anh bỏ đi ra ngoài. Để mặc cho cô đang ngồi quần lấy chần khóc nức nở, cô nghĩ trong đầu chắc anh đang giận cô nên anh mới như vậy, cô chường người dậy lượm quần áo cô nhìn mình trong gương sao tự thấy bản thân mình nhơ nhớp quá chỉ là thứ công cụ để anh giải khuây. Có vẻ lời anh nói là đúng cô chỉ là loại điểm rẽ tiền mà thôi. Thế là cô tự dày vò bản thân mình bằng cách tát nhiều cái vào mặt mình rồi tự cắn vào tay mình đến bật máu. Vì chỉ có thế cô mới cảm thấy bản thân mình không tồi tệ, cô quá cô độc trong mối quan hệ này với anh.

Nhưng vì đã lỡ hứa với ba mẹ chồng sẽ thay đổi được anh mất rồi cô chẳng thể nào làm gì khác được.

Còn anh thì tức giận bỏ đi một mạch vào công ty vừa chạy xe anj vừa đập mạnh vào vô lăng nói:

” Tôi không lo nổi cho cô sao mà cô phải làm cái nghề chết tiệt này ”

Anh đến công ty thì thấy Bảo Hân nên anh cũng chẳng muốn vì chuyện của cô mà ảnh hưởng đến hai người. Bảo Hân bước vào phòng anh ôm chặt lấy anh từ phía sau thì thầm:

” Anh sao vậy Phong? ”

Anh quay lại nắm tay Bảo Hân rồi ôm chầm lấy cô ta anh nói:

” Chỉ có ở bên em anh mới thấy bình yên ”

Cô lúc này ở nhà, ngồi đọc báo và kiếm việc làm khác. Thì may mắn cho cô là có một quán cafe chuyên bán bánh cần tuyển nhân viên biết làm bánh. Mà về khâu làm bánh cô là giỏi nhất cô có tài nấu ăn rất ngon. Cô vui vẻ đi đến chỗ đó xin làm việc, ông chủ ở đây nhận cô vô làm và nói sẽ thử tay nghề của cô vào ngày mai, cô cúi đầu cảm ơn ông chủ quán. Vừa về tới nhà, cô đã thấy anh và Bảo Hân đang ngồi ở ghế sofa ôm ấp trò chuyện tíu tít. Hai người họ thấy cô thì liền thay đổi sắc mặt, anh nói:

” Về rồi à!!! Vào nấu cơm đi hôm nay chúng tôi ăn ở nhà chả muốn ra ngoài ”

Cô nhìn anh gật đầu thì bị anh quát lớn:

” Miệng cô bị câm rồi phải không? ”

Cô hốt hoảng nhìn anh trả lời:

” Dạ!!! Anh chờ chút em sẽ vào nấu cơm liền đây ạ ”

Cơm canh cô nấu xong thì hai người họ xuống dùng, anh cứ tình tứ với Bảo Hân trước mặt cô. Đã thế anh còn lấy trong túi ra là sợi dây chuyền đeo vào cho Bảo Hân anh còn hôn cô ta nữa.

Bảo Hân được nước thì làm tới, cô ta ôm chầm lấy anh, hai người họ hôn nhau. Cô chỉ biết im lặng không dám làm gì hết. Cô lẳng lặng bỏ đi lên phòng trả lại cho hai người họ không gian riêng. Vừa lên phòng cô khóc nức lên như một đứa con nít, cô tủi thân quá, cô buồn lắm, cô cũng thèm cảm giác được anh yêu như thế nhưng sao khó quá, cô lẩm nhẩm một mình nói:

” Chị ấy thật may mắn ”

Cô vì mệt quá nên ngủ thiếp đi, tối anh lên phòng thì nhìn thấy cô đang ngủ, anh nhớ lại vụ hôm qua mà trở nên tức giận, anh đá vào chân cô một cái đau điếng. Cô giật mình mở mắt nhìn anh cô nói:

” Anh cần gì nữa ạ ”

Anh đáp:

” Cần cô làm đi để thỏa mãn tôi ”

Rồi anh bất chấp cô vùng vẫy cô la hét mà cứ hành hạ cô suốt cả đêm. Đến sáng thì anh tiếp tục ném vào cô một xấp tiền rồi nói:

” Cô thật là may mắn nhỉ vừa được sướng lại vừa có tiền hời quá rồi còn gì ”

Nói rồi anh cười lớn. Cô lẳng lặng mặc quần áo và bỏ đi ra ngoài. Hôm nay cô có hẹn đến thử tay nghề bánh, mọi người trong quán ai cũng khen tấm tắc bánh cô quá ngon. Ông chủ quyết định nhận cô vào làm. Tất nhiên, với một người siêng năng như cô thì sẽ không bỏ lỡ cơ hội này rồi.

Riêng anh thì cho người theo dõi cô, thám tử báo lại rằng cô đang làm trong một cửa hàng cafe chuyên bánh. Lúc này anh hơi ích kỉ, vì không muốn cô đi làm nhưng anh suy nghĩ lại thì thấy nên để cô làm dù sao công việc ấy cũng tốt chứ không tệ.

Anh đến chỗ cô làm để uống cafe và thưởng thức bánh của cô làm. Anh quan sát cô một lúc thì thấy có người đàn ông đến mua bánh cô thì niềm nở vui vẻ nhận tiền, cô nói chuyện hoạt bát và nhanh nhẹn, cô có nụ cười rất đẹp ấy vậy mà sao anh chẳng thấy cô cười bao giờ. Nhưng rồi anh nghĩ cũng phải bị anh hành hạ thì sao cười nổi. Tự dưng anh như bị chìm đắm vào nụ cười ấy của cô. Thân hình nhỏ bé, nước da trắng trẻo mái tóc dài đen huyền xinh xắn trong bộ đồng phục nhân viên bánh. Cô đang loay hoay xếp bánh lên kệ chẳng để ý anh đã đến từ lúc nào. Anh tiến lại gần ôm chầm lấy eo của cô thì thầm:

” Cô thật gợi cảm trong bộ đồng phục vậy ngắn này đây ”

Cô giật thót tim quay mặt lại và thấy anh cô nói:

” Sao anh lại biết em ở đây ”

Anh cười nói:

” Cô nghĩ tôi là ai? Tìm cô là việc quá dễ với tôi rồi Khiết Nhi ạ ”

Anh đến quầy chọn cafe và mua bánh. Cô lật đật đem bánh ra bàn cho anh dùng. Nhưng ánh mắt anh nhìn cô làm cô không thể tập trung làm việc được rồi anh ngồi ở quán cho đến giờ cô tan làm. Cô ra về bằng cửa sau nên anh lẳng lặng đợi ở đấy. Vừa mở cửa ra anh thấy cô đi cùng người con trai khác, hai người họ nói chuyện rất vui vẻ với nhau. Nhưng sao anh lại cảm thấy bức dọc tới vậy liền đi tới kéo cô về, còn người con trai kia thì kéo tay cô lại hai người giằng tay qua lại thế là anh cho người con trai kia một trận trời mưa anh nói:

” Cô ấy là người đã có chồng, mày nên tránh xa cô ấy ra đấy nhé thằng ranh ”

Xong anh lôi cô lên xe chạy thẳng một mạch về nhà. Về tới nhà cô giật mạnh tay anh và nói:

” Tôi đi đâu làm gì thì liên quan gì tới anh, đừng làm phiền tôi vì tôi bận lắm không rảnh như anh hay đi rình mò người khác ”

Anh tức giận nói:

” Cô yêu thằng đó có phải không? ”

Cô đáp:

” Tôi không phải loại đàn bà vô sỉ và dễ dãi. Anh có người anh yêu thì tôi cũng cần phải có hướng đi khác cho mình ”

Nói rồi cô bỏ đi... Cô bỏ mặc anh.

Nhưng anh lại ngồi suy nghĩ, tại sao lại cẩu với cô chứ không lẽ anh...

8. Chương 8

Anh đang ngồi thần thờ với cái suy nghĩ trong đầu, không lẽ anh đã bị lung lay, anh lắc đầu miệng lẩm nhẩm:

” Đừng điên nữa Cao Phong, mày bị cô ta tẩy não mất thôi ”

Về Bảo Hân, cô ta vì không thể chờ đến ngày anh và cô ly hôn nên cô ta bắt đầu lên kế hoạch nhằm để hãm hại cô. Bảo Hân đã cho người âm thầm theo dõi cô, xem cô dạo này có làm kỳ đà phá đám nữa hay không

Hôm nay, cô được ông chủ quán cho nghỉ phép vì thế cô đã ở nhà dọn dẹp tất cả mọi thứ. Đang dọn dẹp thì ba mẹ anh đến chơi, cô vui vẻ chạy ra ôm lấy tay mẹ chồng, cô rất hay nhõng nhẽo với bà nhưng bà không nói gì cô cả vì bà biết Tiểu Khiết của bà không ham mê vật chất sẽ không vùi vĩnh bà bất cứ thứ gì và cô sẽ không làm hư Cao Phong con trai độc nhất nhà họ Cao. Ba anh và mẹ anh với cô có tình cảm rất tốt, cả nhà đều hòa thuận chỉ có anh là không thương cô thôi nhưng nhờ có tình thương của ba mẹ chồng cô cũng cảm thấy được an ủi phần nào.

Cả nhà cô đang vui vẻ thì bỗng có tiếng chuông cô nói:

” Để con ra mở cửa chắc anh Phong về rồi đấy ba mẹ ạ ”

Ấy vậy mà khi mở cửa ra, thì Bảo Hân đang đứng trước mặt cô. Cô ta đã đẩy cô tự xông vào nhà một cách ngang nhiên nhưng cô ta đâu hay biết rằng đang có ba mẹ anh ở nhà. Vừa vào đến nhà cô ta nói:

” Mà mau vào lấy cho tao ly nước không thì tao cho mày no đòn đấy ”

Ba mẹ chồng của cô lúc này đã nghe thấy tiếng của Bảo Hân nên hai người họ đã ra hiệu cho nhau sẽ dạy dỗ cô ta một bài học.

Mẹ chồng cô cầm ly nước bước ra và nói:

” Nước của cô đây ạ ”

Bảo Hân giật mình quay lưng lại thì mẹ anh đã đứng nhìn cô ta thế là cô ta liền vờ vịt nói:

” Dạ, cháu xin lỗi hai bác cháu chỉ là đang dạy dỗ Khiết Nhi thôi ạ ”

Vừa nói dứt câu, cô ta đã bị mẹ anh cho ăn một cái tát trời giáng bà nói:

” Mày nghĩ mày là ai mà dám tự ý bước vào nhà này. Đừng mơ rằng sẽ được làm dâu con của cái nhà này. Dâu nhà này ngoài Khiết Nhi ra đứa nào dám giành với nó ta sẽ khiến đứa đấy mất tất cả ”

Ba anh lúc này gọi người và dặn bọn họ:

” Ngày mai bố trí thêm vài người đến nhà của vợ chồng Phong. Nếu thấy Bảo Hân đến thì tổng cổ nó ra ngoài còn nó cố chấp thì xử nó theo luật rừng luôn nhé ”

Nói xong, Bảo Hân bị mẹ anh lôi đi tổng cổ đẩy ra ngoài bà nhìn cô ta nói:

” Đồ đàn bà không biết xấu hổ bám đàn ông đến ta nhìn thấy còn tội nghiệp ”

Xong bà đóng cửa bỏ vô nhà. Cô ta tức tối gọi cho anh khóc lóc nói:

” Phong à!!! Em đến tìm anh thì Khiết Nhi nói gì với mẹ anh nên em đã bị bác gái tát vào mặt rồi tổng cổ ra ngoài ”

Anh nghe vậy tức giận chạy về nhà, anh hứa sẽ cho Khiết Nhi một bài học.

Còn về phía gia đình anh, ba mẹ anh đã biết anh vẫn còn qua lại với Bảo Hân, hai ông bà cảm thấy thương Tiểu Khiết hơn vì hai người đã hiểu Khiết Nhi bị hành hạ và bị đàn áp như thế nào. Rồi anh về, vừa về tới nhà anh đã cho Khiết Nhi một bạt tay đánh trả lại cái tát mà Bảo Hân vừa nhận lúc nãy.

Anh tát cô xong cô nhìn anh nước mắt rơi không ngừng. Cô nói:

” Anh vẫn là tin lời chị ấy hơn em. Nhưng không sao em chỉ cần ba mẹ hiểu là được, còn anh tin hay không tin em không quan tâm. Nhưng sau hôm nay, anh đừng quan tâm bất cứ chuyện gì của em. Em đi đâu làm gì ở với ai anh đừng can thiệp nữa nhé ”

Nói rồi cô bỏ đi, bỏ anh đứng đó một mình nhưng tại sao anh lại cảm thấy hơi sốc vì những lời cô nói đến như vậy.

Từ sau hôm đó, cô đi làm ra cô còn đi ăn uống với các người bạn trong quán. Trong đó có một anh chàng rất quan tâm cô người đó đã từng bị anh đánh tơi bời hoa lá. Cô tin tưởng anh chàng đấy nên đã tâm sự

hết mọi thứ cho anh ta nghe và anh ta không muốn thấy cô buồn nên âm thầm giúp đỡ cô bằng cách tính tút với cô, ân cần với cô khi có anh ở đây quan sát.

Cô không hay biết gì hết, hôm nay đang đi chơi với cả bọn trong quán đang la cà thì anh ta thấy xa xa có người đàn ông đang dõi theo cô. Thế là anh ta đã ôm lấy cô và hôn nhẹ cô trên trán. Lúc này anh tức giận, ánh mắt anh như ngọn lửa đang cháy lớn xông tới đánh anh chàng đó đến ná thở. Rồi anh quay sang nói:

” Mày không biết tao là chồng cô ấy sao ai cho mày cái quyền dám hôn vợ tao như vậy? ”

Cô đẩy anh ra nói:

” Tôi không phải vợ anh, đồ đáng ghét tránh xa anh ấy ra ”

Anh bóp tay cô nói tiếp:

” Ngoài tôi ra em không được yêu ai hết nếu không tôi sẽ giết chết em đây Khiết Nhi ”

Tai cô như ù đi, cô đang nghe lầm sao hay là đang bị anh uy hiếp. Cô nói:

” Về với Bảo Hân của anh đi. Tôi sẽ ly hôn trả lại hạnh phúc cho anh, tôi mệt mỏi rồi ”

Cô vừa nói dứt câu liền bị anh hôn anh cưỡng hôn cô một cách say đắm. Anh nói:

” Tôi không cho em đi đâu hết ”

9. Chương 9

Khi cô nghe anh nói câu nói ấy, cô thần thờ người ra nhưng vì đồng nghiệp của cô bị đánh cô không thể chấp nhận được. Anh chàng ấy, vẫn cố gượng dậy kéo cô đi anh lúc này như phát điên lên giờ nắm đầm đầm mạnh vào mặt anh chàng đó một cú chí mạng, cô hốt hoảng xô anh ra cô nói:

” Phong, anh thôi đi tôi cấm anh đụng vào Ngôn anh ấy không có lỗi ”

Anh nhếch miệng cười:

” Em dám xô tôi đấy à, vì thằng khốn này sao? ”

Cô đỡ Ngôn đứng dậy bảo anh chàng ấy về trước, cô còn cúi đầu tạ lỗi với anh ấy nữa. Anh thấy cô cúi đầu lòng đầy bức tức, anh tiến lại kéo cô đi anh không muốn đứng đây thêm một giây phút nào nữa.

Trên xe, cả hai người chẳng ai nói chuyện với ai cả bỗng anh cất tiếng nói:

” Tôi thấy đói và khát chắc sẽ ghé nhà hàng nào gần đây ăn đấy nhé ”

Cô đáp:

” Anh đói thì ăn đi tôi không đói ”

Trước giờ, cô chưa bao giờ dám cãi lời anh nhưng từ sau khi Bảo Hân bị mẹ anh cho một bạt tay, cô ta đổ lỗi cho cô thì anh lại bênh cô ta nên từ lúc đấy cô đã không còn ngoan ngoãn hay nghe lời anh nữa rồi. Bây giờ là một Tiểu Khiết cứng đầu và cố chấp không chịu nghe lời gì cả. Anh đập vô lăng nói:

” Em không ăn thì tôi sẽ cho thằng đấy một trận nữa đó ”

Cô cau có bức tức đành nghe lời anh. Trong bàn ăn cô nói:

” Sao anh không mời chị ta đi ăn đi, rủ tôi làm gì? ”

Anh vẫn vẻ bình thản:

” Bây giờ tôi thích ở với em không được à!!! ”

Cô biết anh chỉ là trêu đùa cô, chứ anh không yêu thương gì cô cả. Còn anh, anh rõ ràng là không yêu cô nhưng khi thấy cô và Ngôn đi bên nhau là anh phải cho hấn một trận. Lúc này, anh không hề nghĩ gì tới Bảo Hân cô ta có gọi thì anh cũng tắt máy không nghe. Nhưng anh đâu hay biết là Bảo Hân đang rất tức tối.

Về đến nhà, cô vẫn thái độ im lặng không nói gì hết. Anh bảo cô vào phòng tắm đi cô lại giả điếc như không nghe thấy. Thế là anh bế cô vào phòng, cô la toán lên:

” Anh làm gì vậy hả? Buông tôi ra... ”

Anh cười nói:

” Người em dơ lắm rồi đấy Tiểu Khiết ”

Cô nhìn anh trầm trầm cô nghe lầm rồi sao. Hôm nay sao anh lại ân cần sao anh lại đánh Ngôn lại tức giận đến vậy trong khi người anh yêu nhất là chị Bảo Hân mà

Anh bế chặt cô trong tay, rồi anh ngồi xuống giường tay cứ ôm lấy cô, cô ngại đến đỏ mặt cô nói:

” Anh sao vậy, sao cứ nhìn tôi chằm chằm hoài vậy ”

Anh đáp:

” Nếu tôi bảo, tôi bị em làm lung lay em có tin không? ”

Cô chưa trả lời anh nói tiếp:

” Dù tin hay không tin thì em vẫn là vợ hợp pháp của tôi mà. Tiểu Khiết ngốc ngoài tôi ra em không được phép yêu ai hết đấy nhé ”

Cô nói:

” Còn Bảo Hân... ”

Anh hơi khựng lại anh đáp:

” Cứ để thời gian trả lời đi. Tôi mệt rồi em đi tắm đi, tối nay tôi sẽ ngủ ở đây ”

Anh bây giờ đang không hiểu mình, tại sao lúc trước yêu Bảo Hân còn bây giờ thì lại bị dao động bởi cô. Sáng hôm sau, anh đi làm cô cũng chuẩn bị đi làm thì thấy có tin nhắn gửi đến là chị ta nhắn trong tin:

” Chúng ta cần gấp để nói chuyện ”

Khi cô đến chỗ hẹn, Bảo Hân đưa ra trước mặt cô là một cây que nó là que thử thai và nói với cô rằng cơ ta đã có thai với anh được hai tháng. Cô ta nhìn cô đắc ý nói:

” Cô hãy mau ly hôn với Phong đi, anh ấy chỉ yêu tôi thôi. Ngoài tôi ra tất cả mọi quan hệ khác đều là ngoài luồng ”

Cô như không tin vào trong mắt mình. Cô nhớ lại lời hôm qua anh nói rằng anh bị cô làm cho lay động. À!!! Cái lay động đấy chính là những mối quan hệ tâm thường chả ra gì cô chỉ là kẻ qua đường của anh mà thôi. Lúc này, cô nhìn Bảo Hân cô nói:

” Được, tôi sẽ ly hôn với Phong trả lại cho con chị một người cha, trả lại cho chị một người chồng. Chào chị ”

Cô khóc nức lên, những ngày qua hành động của anh cứ khiến cô mộng tưởng rồi. Đến cuối cùng người anh chọn vẫn là chị ta, cô về nhà thu dọn hết hành lý cô vội bỏ đi không chừa lại bất cứ thứ gì của mình trong căn nhà này. Cô chỉ để lại một tờ giấy ly hôn và chiếc nhẫn cưới. Nhưng cô đâu hay cô lại để quên cuốn sổ nhật ký đầm nỗi đau và nước mắt của mình trong đó.

10. Chương 10

Hôm nay, lúc đang làm việc anh rất vui vẻ trong lòng, anh dường như đã nhận ra được tình cảm của mình. Bên Tiểu Khiết anh mới cảm nhận được sự ấm áp của gia đình, cô xinh xắn, giỏi giang món ăn nào cô cũng biết nấu đã vậy còn hiếu thảo nên chẳng những mẹ anh mà ba anh cũng rất thương cô. Anh ngồi suy ngẫm về Bảo Hân, dạo này cô ta tính làm điều gì đó mờ ám sau lưng anh. Cô ta dường như đang âm mưu hại Khiết Nhi hay sao đây?

Anh thì giờ đang rất bận bịu với công việc vì ba mẹ anh cũng có tuổi rồi anh sẽ là người thay ba nối tục sự nghiệp. Ngoài công việc của gia đình anh còn là chủ của một hãng xe moto lớn nữa vì thế trong giới làm ăn ai cũng nể nang và ngưỡng mộ anh.

Bảo Hân cũng vì thấy anh có một khối tài sản lớn như thế nên đã làm anh mê như điên đảo. Bây giờ, cô ta cảm nhận được vị trí của mình trong anh giờ đang bị lung lay nên cô ta đã bày một kế hoạch là đã ngủ với người đàn ông khác mục đích là có thai để bắt nạt Tiểu Khiết làm cô tuyệt vọng mà đồng ý ly hôn với anh đồng thời cô ta sẽ ép cô bỏ đi, rời xa anh. Kế hoạch của cô ta đã thành công vì cô ta đã làm cô bỏ đi thật rồi.

Anh làm việc xong, liền chạy đến cửa hàng hoa mua tặng cô một bó hoa Gerbera nghĩa là hoa cúc trắng nó tượng trưng cho sự thuần khiết, một tình yêu bền chặt và hơn hết chính là mong được sống với người mình yêu đến suốt cả cuộc đời. Anh nhìn đóa hoa cúc trắng nhỏ miêng cười tủm tỉm anh nghĩ thầm trong đầu chắc vợ anh sẽ vui lắm. Về đến nhà, anh nhìn bên ngoài sao thấy căn nhà tối om không một ánh đèn. Anh lập tức, vội mở cửa thấy căn nhà thật lạnh lẽo, anh đang không hiểu chuyện gì chạy thật nhanh lên phòng nhìn vào tủ quần áo anh thấy chẳng còn gì. Anh nhìn qua bàn thì thấy có một tờ giấy cùng với chiếc nhẫn cưới, anh tức giận xé nát tờ giấy đó anh thốt lên:

” Khiết Nhi em lại đang giả vờ trò gì vậy hả? Như vậy là sao? ”

Rồi anh lấy điện thoại ra gọi cô thì chỉ nhận là thông báo thuê bao. Anh lúc này, như đang sắp phát điên và muốn nổ tung ra rồi, anh gọi cho thuộc hạ đi tìm cô bất chấp mọi thứ cũng phải tìm ra cô anh nói:

” Tụi bây mau tìm ra chị hai, nếu không tìm được thì tao sẽ giết từng đứa ”

Bỗng dưng, Bảo Hân đến nhà anh, cô ta lên phòng thấy anh như vậy thì liền đến an ủi. Nhưng không may cho cô ta, anh đã bóp cổ Bảo Hân anh nói:

” Cô đã làm gì cô ấy, nếu cô ấy có mệnh gì tôi sẽ xé xác cô ra ”

Cô ta hốt hoảng khóc nức lên đáp:

” Người anh yêu là em, không phải nó ”

Anh nói:

” Nhưng cô ấy không bao giờ nói dối tôi ”

Cô ta nắm tay anh đặt lên bụng:

” Anh có cảm nhận được con của chúng ta không Phong? ”

Anh sốc, anh đang nghe lầm sao?

” Con... Cái gì... Không thể nào? ”

Sau đó anh nắm chặt tay cô ta anh nói tiếp:

”Tôi không tin, nhưng tôi sẽ đợi đứa trẻ này sinh ra và đem nó đi xét nghiệm. Đương nhiên nếu là con của Cao Phong này thì tôi sẽ không để nó phải thất lạc. Nhưng nếu nó không phải thì cô chuẩn bị chết đi là vừa ”

Bảo Hân đáp:

” Anh yêu nó rồi có phải vậy không? ”

Anh nói:

” Phải tôi yêu cô ấy rồi... Chính cô ép cô ấy ra đi chứ không ai cả ”

Lúc này, Bảo Hân cắn chặt môi tức tối thầm nói:

” Tôi không hạnh phúc thì nó cũng đừng hòng được hạnh phúc ”

Còn cô, từ ngày bỏ đi cô đã sống ở một vùng quê nhỏ. Sống ở đây thì bình yên thật, nhưng quan trọng nhất là cô đã có thai. Cô đã mang thai con của anh, sau khi cô đi rồi cô mới thấy trong người không khỏe liền đi khám thì mới biết được rằng mình đã mang thai con của anh. Anh thì ngày đêm không ngừng tìm kiếm cô, vẫn muốn giải thích cô hiểu chuyện không như cô nghĩ. Anh uống rượu rất say về phòng anh nhìn tấm hình cưới nhìn cô thật xinh đẹp nhưng đôi mắt lại có nét ưu buồn. Tất cả là tại anh, lẽ ra anh nên nhận ra con người thật của Bảo Hân, cô mới là người phụ nữ hết lòng vì anh.

11. Chương 11

Anh uống rượu rất nhiều, anh nhớ cô, anh gọi tên cô anh lồm khồm đứng lên đi nhìn xung quanh phòng nhìn rồi kéo ngăn kéo ra lấy chiếc nhẫn cưới của anh và cô ra ngắm nhìn nó. Bỗng dưng, anh thấy có một cuốn sổ tay nhỏ, anh lật nó ra xem anh đọc từng dòng cô viết trong cuốn sổ ấy mà nước mắt anh đã rơi, anh đọc thật từng chữ một trong sổ cô liệt kê

- Không được nấu cơm chờ anh vì sẽ khiến anh tức giận
- Phải đi làm thêm để tự trang trải tiền vì không thể tự tiện xin xỏ anh làm vậy anh sẽ tức giận
- Nếu thấy anh đang nói chuyện với chị Bảo Hân thì không được đứng đó nhìn mà phải đi ra ngoài
- Anh có đi với chị ấy cũng không được ghen.

Anh không nghĩ cô lại ngốc nghếch đến vậy. Tại sao cứ chịu đựng vì anh? Rõ ràng lúc đó cô biết anh không hề yêu cô mà nhưng tại sao cô cứ phải chấp nhận để anh hành hạ.

Anh vội lấy trong túi ra chiếc điện thoại và gọi cô. Cô lúc này thì đang ngồi vuốt ve bụng, cô thấy nhớ anh lắm, lúc bỏ nhà đi cô chẳng cần gì cả cô chỉ lấy vội cái áo khoác của anh vì cô muốn lúc trời trở lạnh cô sẽ lấy áo của anh mà khoác vào có vậy con và cô sẽ được ấm, đứa nhỏ sẽ cảm nhận được hơi ấm của ba nó. Cô thấy tủi thân quá nhưng con của Bảo Hân cần phải có ba và hơn hết người anh thương chính là chị ấy chứ không phải cô. Đang ngồi thẫn thờ thì cô thấy có điện thoại đến. Hôm nay cô mở máy, là vì cô sợ ba mẹ cô và ba mẹ anh sẽ lo lắng cô không muốn họ đau đầu vì cô. Cuộc gọi đến chính là anh, cô lưỡng lự một hồi cũng nhấc máy lên nghe máy.

Trong điện thoại anh nói:

” Em đang ở đâu? Nói anh biết anh sẽ đến đón em ”

Cô im lặng

” Tiểu Khiết!!! Anh sai rồi, em hãy tha lỗi cho anh. Xin em hãy nghe anh nói, anh và Bảo Hân không có con riêng. Em hãy tin anh ”

Cô vẫn im lặng

” Em lên tiếng đi có được không. Ba tháng em rời xa anh, để anh cô độc một mình, để anh tự dày vò mình như vậy chưa đủ sao? ”

Cô lúc này đã không chịu được nữa khóc nức lên trong điện thoại. Anh nói tiếp:

” Khiết Nhi, em có thể không tha thứ cho anh nhưng anh nhất định phải nói điều này cho em biết. Anh yêu em... Anh yêu em yêu em yêu em nhiều lắm Khiết Nhi à. Hãy cho anh nghe giọng em đi có được không? ”

Cô nói:

” Phong à!!! Anh phải trở thành một người chồng tốt, một người cha tốt đấy. Mẹ con Bảo Hân cần có anh.”

Anh tức giận quát:

” Anh phải nói như thế nào thì em mới chịu hiểu? ”

Anh vội vàng định vị cái vị trí của cô đang ở trước khi cô khóa máy. Sau đó anh ghi lại địa chỉ anh nói:

” Tùy em vậy, nếu em muốn vậy thì được thôi anh sẽ làm theo ý em ”

Nói xong anh cúp máy. Anh nghiêng chặt răng nói:

” Em giỏi lắm, hãy chờ anh đem em về anh không cho em đi đâu hết ”

Cô hệt hăng lại tủi thân cô nói:

” Anh giận rồi, lần này mình mất anh thật rồi. Anh sẽ cưới Bảo Hân và sẽ sống hạnh phúc với chị ấy ”

Cô vuốt bụng thì thầm:

” Con à!!! Sau này mẹ con mình nương tựa nhau mà sống nhé. Chúng ta hãy cùng chúc cho ba có cuộc sống hạnh phúc nào ”

Cô ụp mặt vào lòng bàn tay khóc to lên, cô khóc như một đứa con nít như bị ai đó cướp đi thứ gì của mình vậy. Cô cũng muốn được anh yêu thương, cô cũng muốn con của cô cũng sẽ có ba nhưng sao khó quá.

Nhưng cô đâu hay biết, anh đã và đang chạy vội đi tìm cô, mặc cô không đếm xỉa đến anh nhưng anh nhất định sẽ gặp cô và làm rõ mọi chuyện. Anh nhất định sẽ không để cô khóc một mình, không để cô tủi thân hay là sống một mình bên ngoài nữa, anh biết Bảo Hân đã ép cô ra đi chứ không phải ai khác cả. Cô ta từng là người anh rất yêu thương anh còn vì cô ta mà chống lại ba mẹ làm khổ người con gái bé nhỏ lúc nào cũng là cái bóng núp sau lưng anh. Cô luôn âm thầm chịu đựng không một lời oán trách, anh không để cho ai tiếp cận cô hay là yêu cô. Vì lúc này, anh chỉ muốn mang vợ anh về mà thôi. Từ lúc cô bỏ đi, anh mới nhận ra anh đã đánh mất thứ gì đó rất quan trọng. Anh hối hận lắm, anh không muốn cô đau và cũng sẽ không làm cho cô đau nữa, anh sẽ không vì cãi nhau với ba mẹ hay là bức tức với cô mà phát tiết lên người cô nữa. Chỉ cần cô quay về, anh sẽ chịu hết tất cả mọi thứ mà cô dành cho anh, cô đánh anh cũng được, chửi anh cũng được nhưng đừng bỏ đi mà không nói một lời quan trọng hết anh nhất định sẽ đeo lại chiếc nhẫn cưới lại cho cô không cho cô tự ý viết đơn ly hôn thêm một lần nào nữa.

=.= Đăng 3 chương liên tiếp coi như bù lỗi vì thời gian qua mk không đăng truyện của cj Quế Anh được....
mong mn vẫn ủng hộ>

12. Chương 12

Nhờ cái định vị đó mà anh đã tìm ra được chỗ cô đang sống, anh phải mất cả một đêm để chạy xuống đây. Anh đứng từ xa đã nhìn thấy dáng hình nhỏ nhắn vô cùng quen thuộc ấy, không thể nào mà anh không nhận ra được. Anh chuẩn bị chạy đến để kêu tên cô và ôm vỗ lấy cô vào lòng thì bỗng dưng từ đâu xuất hiện một người đàn ông thốt lên:

” Tiểu Khiết à!!! Để anh phơi quần áo hộ em nhé... Em đang mang thai tiểu bảo bối thì phải cẩn thận đấy ”

Tại anh ù đi, anh đang nghe nhầm phải không? Cô có thai sao? Từ khi nào, nhưng tại sao anh lại không hay biết gì hết vậy? Đầu anh như sắp nổ tung lên anh phải tìm cô để nói cho ra lẽ. Người đàn ông nói chuyện với cô không ai xa lạ cả chính là Ngôn người bạn đồng nghiệp làm chung với cô.

Anh tiến đến chỗ cô anh nói:

” Lâu quá, không gặp em ”

Cô sững người quay lại nhìn cô thấy anh. Cô lúc này như hóa đá không nói thêm được lời nào, Ngôn cũng khá là ngạc nhiên trước sự xuất hiện của anh. Ngôn cất tiếng hỏi:

” Anh làm gì ở đây vậy hả? ”

Chưa kịp dứt câu, anh đã lao vào đâm liên tiếp vào mặt Ngôn, anh hét đâm vào mặt thì tiếp tục đá vào bụng. Cô nhìn Ngôn đau mà xót xa cô bảo:

” Anh làm gì vậy hả? ”

Anh đáp:

” Mày nên tránh xa vợ tao ra cái thằng khốn này. Tao đã cảnh cáo mày nhiều lần rồi, mày nghĩ tao đùa sao? ”

Nói dứt câu anh nắm tay cô kéo đi nói:

” Về nhà thôi ”

Cô hất tay anh và nói:

” Tôi không về, vì tôi đã con với Ngôn ”

Anh sốc toàn tập, như không hiểu gì xảy ra, anh quát cô:

” Em nói cái gì? Em có con với hần, em gạt anh có phải không? Em muốn trả đũa anh có phải không Khiết Nhi? ”

Cô nhìn Ngôn, rồi nhìn anh cô nói:

” Anh nhìn tôi có giống đùa không? Ngôn và tôi sẽ kết hôn, anh mau ký vào đơn rồi chúng ta đường ai nấy đi. Tôi đã đủ phiền lắm rồi”

Anh nắm chặt tay cô:

” Anh biết em nói dối, anh biết em đang gạt anh. Tiểu Khiết lúc nào cũng yêu anh hết em luôn ở bên anh mà. Anh xin lỗi, vì đã làm khổ em, em không có con với người nào khác ngoài anh bởi vì em rất yêu anh mà ”

Cô cười to lên:

” Anh nghĩ anh có giá trị tới vậy sao Cao Phong? Tôi nghĩ tốt nhất bây giờ, anh hãy quay về bên chị ta và làm tốt nghĩa vụ của mình sẽ tốt hơn đây. Thiệp cưới của tôi và Ngôn tôi sẽ gửi anh sau ”

Anh như không tin vào mắt của mình được nữa anh nói:

” Vậy tôi sẽ toàn thành cho hai người ”

Nói xong anh lao lên xe rồi chạy thật nhanh. Lúc anh bỏ đi, bóng xe đã khuất xa rồi cô mới quỵ gục xuống khóc nức lên:

” Phong à!!! Em xin lỗi... em sai rồi... Đừng đi mà... Em yêu anh nhiều lắm ”

Ngôn tiến đến ôm chầm lấy cô và nói:

” Nếu em yêu anh ta tới vậy thì hà cớ gì lại làm như thế ”

Cô đáp:

” Vì em chỉ muốn tốt cho Phong, chỉ có Bảo Hân mới làm anh ấy hạnh phúc còn em thì không xứng đáng với tình cảm của anh ấy ”

Cô nói tiếp:

” Nhưng Ngôn à, em mất anh ấy rồi, em thực sự đã mất Phong thật rồi. Anh ấy sẽ hận em sẽ ghét em lắm có đúng không anh? ”

Ngôn thờ dài:

” Khiết Nhi ngốc, em là đại ngốc hy sinh vì hần ta quá nhiều thì tới khi nào em mới được hạnh phúc đây? ”

Còn anh, kể từ sau hôm đó anh ngày nào cũng như con sâu rươi, anh luôn đến các quán bar hàng đêm uống rượu tới sáng mới về nhà. Anh không dám về nhà, vì khi về nhà là nỗi nhớ cô cứ dày vò và đeo bám anh. Anh nhớ cô lắm, mỗi lần say anh đều gọi tên cô, anh khóc, anh tức giận đập phá mọi thứ, anh còn luôn miệng luôn miệng chửi rủa cô là thứ đàn bà lăng lợ mỗi lần chửi cô là anh tự đâm vào lòng ngực mình

Anh thừa biết cô chỉ đang nói dối anh đẩy anh ra xa khỏi cô chứ không có phản bội anh, cô sẽ không ngoại tình với bất kì người đàn ông nào cả.

Anh đang bất lực và tuyệt vọng thì Bảo Hân cô ta đến an ủi rồi quần lấy anh, ôm anh hôn anh tới tấp. Cô ta bảo:

” Phong à!!! Em là Khiết Nhi đây, em cần anh hãy cho em được là người đàn bà của anh nhé ”

Còn anh vì say vì nhớ nên đã ghì chặt cô ta xuống hôn cô ta xong anh nói:

” Cô không phải là vợ tôi. Tránh xa tôi ra ”

Bảo Hân quát:

” Tại sao chứ? Anh yêu em kia mà chúng ta đang yêu nhau mà anh ”

Anh đáp:

” Cô mau cút ngay, tôi sẽ giết cô nếu cô dám mở miệng ra nói thêm một lời nào nữa ”

Cô ta tức giận thì thầm:

” Tôi sẽ không để nó được hạnh phúc đâu. Cứ chờ đấy ”

13. Chương 13

Trong giấc mơ cô mơ thấy anh và cô đang hạnh phúc, giấc mơ ấy thật ngọt ngào cô ước gì mình sẽ không cần phải thức dậy để có thể mơ một giấc mơ đẹp như thế này. Bỗng dưng khóe mắt cô chảy nước cô khóc nức lên, cô thấy trong giấc mơ anh bị người khác cướp đi anh cùng người phụ nữ đó tay trong tay và anh buông lời sỉ nhục cô

Ngôn thấy cô đang ngủ mà sao lại khóc liền đánh thức cô dậy:

” Em sao vậy Tiểu Khiết ? ”

Cô giật mình tỉnh giấc ... Hóa ra chỉ là mơ nhưng sao giấc mơ này nó khiến tim cô đau quá. Cô sợ lắm, bây giờ và sau này cô mất anh mãi mãi. Cô khóc lớn lên, khóc như chưa từng được khóc. Ngôn thì không hiểu gì cứ vỗ vỗ lưng cô:

” Đừng khóc mà, em bị sao nói anh nghe nào ”

Cô nói:

” Em mơ thấy Phong đi theo người phụ nữ khác, anh ấy với vẻ mặt tức giận buông lời sỉ nhục em ”

Ngôn đáp:

” Tiểu Khiết ngốc, em phải mạnh mẽ lên. Anh tin Phong sẽ hiểu những gì em làm với anh ta mà ”

Ngôn rất thương Khiết Nhi, anh yêu cô từ cái nhìn đầu tiên, từ cái lần đầu khi cô bước vào quán cafe bánh để xin việc. Ở cô toát lên vẻ thuần khiết y hệt như cái tên của cô ” Khiết Nhi ” nhưng anh không bao giờ để cô biết được tình cảm của mình. Vì một lần trong cơn say, cô đã kể hết mọi việc về hoàn cảnh về câu

chuyện hôn nhân của cô và Cao Phong. Ngôn hiểu cô rất yêu anh nên cũng rất là ghen tỵ với anh bởi anh thật may mắn khi cưới được một người vợ hiền lành, tốt bụng và cam chịu như cô. Nhưng dù rất ngưỡng mộ anh thì Ngôn cũng rất ghét anh, vì chính anh đã gây ra không ít tổn thương cho cô, dù hai người đã kết hôn nhưng anh cứ qua lại với con đàn bà Bảo Hân thật sự anh thấy rất thương Khiết Nhi. Nếu đổi lại là anh, anh sẽ yêu thương cô chứ không giống như Phong.

Hôm nay, cô lại sốt mất rồi, mấy ngày qua cô bị áp lực nhiều thứ nhất là trong chuyện tình cảm, nên anh không muốn cô suy nghĩ nhiều vì nó sẽ ảnh hưởng đến đứa nhỏ trong bụng.

Thế là Ngôn quyết định đến tìm anh, đến công ty của anh thì trước mặt là một toà nhà to lớn. Khi thư ký của anh dẫn Ngôn đến phòng của anh. Ngôn thật sự hơi thấy áy náy, vì chuyện vợ chồng của cô lẽ ra anh không nên xía vào nhưng anh vẫn cứ muốn gặp Phong nói chuyện cho ra lẽ nên quyết định vào. Vừa vào phòng anh, anh ngược mặt lên nhìn anh cười nhếch miệng nói:

” Anh đến đây làm gì? ”

Ngôn đáp:

” Tôi muốn nói với anh, Tiểu Khiết rất yêu anh. ”

Anh nói:

” Thì sao? ”

Ngôn nhìn anh ngán ngẩm :

” Anh làm sao vậy Cao Phong? Cô ấy vì anh mà anh không hiểu sao? ”

Anh nói:

” Vì tôi sao? Thế mà đã có con với người đàn ông khác ”

Anh vừa nói dứt câu thì Ngôn đã cho anh một cú đấm vào mặt:

” Thằng khốn này? Mà làm gì vậy hả? ”

Ngôn nói:

” Khiết Nhi yêu phải loại đàn ông như anh thì đúng là số khổ mà. Để tôi nói cho anh biết, cô ấy không phản bội anh nhưng anh thì có đó đồ khốn. Anh luôn phản bội cô ấy”

Nói xong Ngôn bỏ đi, còn anh thì ngồi bệt dưới sàn cùng với một đống suy nghĩ. Anh nói:

” Hắn ta nói vậy là sao? Cô ấy không phản bội mình. Vậy nghĩa là đứa nhỏ đó là con của mình, Tiểu Khiết có con với mình sao? ”

Anh vui mừng lập tức gọi người chuẩn bị xe, anh phải đi, phải tìm cô, phải mang cô trở về, anh sai rồi. Anh luôn là người sai, anh cứ nghĩ sai về cô, anh lấy từ túi mình ra là chiếc nhẫn cưới của cô anh nói:

” Khiết Nhi, em không được đi đâu nữa, vì anh sẽ đeo lại chiếc nhẫn cưới này cho em... Anh thề đó. ”

14. Chương 14

Bánh xe lăn trải dài suốt cả một đoạn đường dài, anh cảm thấy sốt ruột lắm, không biết cô đã hết giận anh chưa. Đang chạy xe thì bỗng có cuộc gọi đến là Ngôn, anh vội đeo tai nghe vào rồi nhắc máy. Ngôn nói:

” Cô ấy đã đổi chỗ ở rồi, địa chỉ tôi đã gửi qạ tin nhắn cho anh rồi đấy, à tôi quên nói là Tiểu Khiết bị sốt ba hôm nay, tôi rất lo về sức khỏe của cô ấy nhất là đứa nhỏ trong bụng. Cao Phong !!! Đứa nhỏ đó là con của anh không phải con tôi, và cũng không có bất kì một đám cưới nào của chúng tôi cả ”

Anh lắng nghe từng câu từng chữ của Ngôn anh đáp:

” Ngôn !!! Cảm ơn anh và cũng xin lỗi anh ”

Ngôn cười nói:

” Hãy mang vợ con anh về đi, Khiết Nhi cần anh lắm ”

Nói xong Ngôn cúp máy, Ngôn đi lang thang ở công viên anh buồn lắm nhưng cũng vui lắm. Buồn vì tình cảm anh dành cho cô bấy giờ và mãi mãi về sau cô cũng không biết anh tự hứa với lòng sẽ chôn vùi cái tình yêu này không để ai có thể biết được rằng anh rất yêu cô. Còn anh vui vì sau những gì cô làm cho gia đình chồng, những sự uất ức chịu đựng cuối cùng anh cũng có thể nói cho chồng cô biết tất cả. Hơn hết là anh đã hàn gắn được hai người họ vì cô yêu Cao Phong, anh biết cô yêu anh ấy nhiều lắm, ước mơ từ lúc nhỏ của cô là được làm vợ của Phong nên cuối cùng giờ cũng đã thành Phong cũng đã nhận ra được tình cảm của mình rồi còn gì. Anh khẽ rơi những giọt lệ, vội lấy tay quệt nhẹ ở khóe mắt anh bảo:

” Đàn ông thì không được khóc phải mạnh mẽ lên”

Đang ngồi thẩn thờ thì anh thấy có một cô gái nhỏ, đang ôm một vài cuốn sách chạy vội thật vội đột nhiên anh nghe một tiếng

RẦM...

Cô ấy đã trượt chân té nhào, anh thấy vậy liền chạy đến đỡ cô gái nhỏ ấy đứng lên nói:

” Chân của cô chảy máu rồi ”

Cô gái nhỏ đáp:

” Cảm ơn anh, em không sao ạ !!! Hihi ”

Rồi tự dưng cô gái nhỏ bật khóc, cô ấy khóc thật là lớn, khóc như một đứa con nít. Ngôn hoảng hốt:

” Này cô, sao tự dưng lại khóc ”

Cô thút thít đáp:

” Tiểu My đau chân quá... Huhu... Đau quá nên khóc ”

Anh bật cười, cười lớn:

” Cô tên Tiểu My à !!! Đồ đại ngốc vậy mà bảo không đau rồi tự dưng bật khóc ”

Cũng vì cái hôm định mệnh này mà cô gái nhỏ đúng là hợp với cái tên của cô ấy ” Tiểu My ” nhỏ nhắn và đáng yêu, cô ấy đã leo theo Ngôn suốt có vẻ cô ấy rất thích Ngôn.

Còn anh, sau khi đi đến đúng địa chỉ mà Ngôn đưa cuối cùng anh cũng gặp được cô, cô đã rất hết hoảng khi thấy anh. Lúc anh bước vào nhà, cô như đứng hình và đi thụt lùi về cô nói:

” Sao anh lại biết em ở đây mà đến ”

Anh đáp:

” Ngôn nói anh biết. Anh đã biết tất cả mọi chuyện rồi nên em không cần phải giấu anh nữa. Đứa nhỏ là con của anh con của chúng ta. Em hãy quay về với anh có được không? ”

Cô hơi ghen nói:

” Bảo Hân ”

Anh đáp:

” Anh nhận ra giữa em và cô ta có sự khác biệt quá lớn. Lẽ ra anh nên nhìn rõ hơn, cô ta đúng là trước kia anh rất yêu nhưng đó chỉ là sự mù quáng.”

Anh nói tiếp:

” Từ khi em bỏ anh ra đi, ba tháng với anh như là sống ở địa ngục anh thực sự cần em, anh cần một người vợ biết lo biết yêu thương và chăm sóc cho anh. Hãy cho anh cơ hội có được không? ”

Nói rồi rút trong túi ra chiếc nhẫn cưới của cô và quỳ xuống:

” Xin hãy yêu anh một lần nữa ”

P/s: Tôi thích anh chàng Ngôn quá mấy cậu.

15. Chương 15

Chuyện gì đang xảy ra trước mắt cô vậy? Anh đang cầu hôn cô một lần nữa sao? Tình thế như này thì cô biết làm gì bây giờ, cô yêu anh nhiều lắm cô không muốn mất anh đâu. Thực sự, cô muốn cùng anh có một cuộc sống hạnh phúc. Và cô nói:

” Phong à!!! Anh đứng lên đi mà ”

Anh đáp:

” Em đồng ý để anh đeo chiếc nhẫn này vào thì anh mới đứng lên còn không anh sẽ quỳ mãi thế này ”

Cô hỏi anh:

” Anh thật là yêu em chứ? Hay anh chỉ thương hại em? ”

Anh nói:

” Anh không thương hại em, ba tháng em rời đi anh như một cái xác không hồn. Anh nhớ em da diết chỉ mong em hiểu mà quay về dù cho anh có phải trả giá dù cho anh có chết ... ”

Anh chưa kịp nói hết câu cô liền quỳ sụp xuống hôn lên môi anh không để anh nói tiếp cô nói:

” Em tin anh!!! Xin anh đừng nói nữa ”

Anh nói:

” Em đồng ý đeo nhẫn lại nhé ”

Cô khẽ gạt đầu nước mắt rưng rưng cười trong hạnh phúc. Thế là anh đeo nhẫn vào tay cô anh nói:

” Anh hứa sẽ bảo vệ em và con không để ai chia cắt chúng ta nữa ”

Anh khẽ đưa tay áp vào má cô anh hôn nhẹ vào môi cô một cách say đắm, anh siết chặt cô vào lòng như không muốn để cô chạy thoát khỏi anh. Sau đó anh nói:

” Khiết Nhi!!! Anh xin lỗi em ”

Cô vùi mặt vào ngực anh tựa ngượng , tay thì ôm chặt anh.

Sáng hôm sau, Bảo Hân đến công ty tìm anh nhưng không thấy đâu cả, cô ta như phát điên lên gọi cho anh thì bị thuê bao. Cô ta nghi ngờ rằng anh đang đi tìm cô nên cô ta đã lên một kế hoạch chỉ chờ anh sụp bẫy nữa là thành công, cô ta cười lớn:

” Cao Phong ơi Cao Phong!!! Anh nghĩ anh có thể thoát khỏi tôi sao? Tôi thề sẽ không để anh và nó được hạnh phúc đâu ”

Anh đã đưa mẹ con cô trở về nhà an toàn, vừa bước vào nhà anh cứ giành xách đồ cho cô, đã vậy anh còn bế cô lên phòng anh bảo:

” Chút nữa anh sẽ gọi đầu cho em có chịu không ? ”

Cô cười phì:

” Vậy được không đấy? Em sẽ ngã lưng ra bồn tắm anh gọi cho em nhé ”

Anh gạt đầu đầy háo hức. Lúc gọi đầu cho cô anh nói:

” Bụng em ngày càng lớn, đi đứng phải cẩn thận đấy không được làm gì nặng đâu. Để anh biết anh giận đấy ”

Cô mè nheo:

” Em biết rồi ông tướng ạ ”

Cả hai người họ đang rất hạnh phúc, cô cảm thấy rất vui vì ước mơ của cô là được anh thương yêu được là vợ anh cuối cùng cũng thành sự thật. Nhưng cô đâu hay biết hạnh phúc trước mắt của cô và anh chỉ là khởi đầu cho sự đau thương về sau.

16. Chương 16

Sáng hôm nay, cô thức dậy sớm để chuẩn bị cho anh một bữa sáng thật ngon, vì cũng lâu rồi cô chưa nấu ăn cho anh ăn nên hôm nay cô quyết định sẽ nấu cho anh ăn.

Cô rất ngăn nắp, quần áo của anh luôn được cô ủi thẳng băng, thơm tho, những tập tài liệu của anh cô luôn là người bỏ vào cặp cho anh vì cô biết tính anh hay quên, cứ thế cô trở thành một người vợ đảm đang.

Cô đang đứng nấu ăn trong bếp, bỗng anh từ xa đi tới tiến lại gần ôm eo cô, anh nói:

” Thức ăn em nấu thơm quá vợ à ”

Trên tay cô đang cầm thìa thức ăn liền quay lại đút cho anh ăn cô hỏi:

” Ngon không anh? Nếu không vừa khẩu vị nói em biết liền đấy ”

Anh vừa ăn vừa tấm tắc khen:

” Em nấu ăn là ngon nhất luôn đấy Tiểu Khiết ”

Cô véo vào mũi anh:

” Anh đang nịnh em sao ông tướng ”

Rồi cả hai cùng bật cười lên, anh ôm lấy cô, cô cảm nhận được hơi ấm từ vòng tay của anh, tự dưng nước mắt cô chảy ra. Anh hốt hoảng:

” Em sao vậy Tiểu Khiết? Em đau ở đâu à nói anh nghe nào? ”

Cô lắc đầu đáp:

” Không anh ạ!!! Chỉ tại em thấy hạnh phúc quá. Em sợ mình nằm mơ, em sợ anh sẽ không thương em nữa ”

Anh hôn nhẹ lên trán cô:

” Đại ngốc à!!! Em không có nằm mơ và anh cũng không bỏ đi đâu hết anh luôn thương em, anh hứa sẽ bảo vệ em và con kia mà ”

Cô cười nói:

” Anh nói thật nhé!!! Anh hứa với em nhé !!! ”

Anh xoa đầu cô bảo:

” Ừm!!! Anh hứa với em mà ”

Hai người họ đang vui vẻ thì tự nhiên từ đâu đó Bảo Hân xuất hiện. Cô giật mình miệng mấp máy:

” Sao ... Sao chị lại vào được nhà chứ ? ”

Cô ta nhếch miệng nói:

” Là Phong đưa tôi chìa khóa, bảo tôi thích đến thì đến ”

Cô ta nói tiếp :

” Xem ra tôi đã quá bất cẩn rồi, quá xem thường cô rồi Khiết Nhi à ”

Anh nói:

” Cô thôi đi Bảo Hân ”

Cô ta tiến lại gần anh choàng tay vào vai anh:

” Anh làm sao vậy Phong? Anh đã từng vì em mà chống lại mọi thứ mà kể cả ba mẹ khó tính của anh nữa kia mà ”

Anh tức giận hất tay cô ta:

” Cô đừng ăn nói hỗn xược với ba mẹ tôi đấy. Chúng ta kết thúc rồi , lẽ ra ngay từ đầu tôi nên nghe lời và mẹ tôi không dạy vào cô thì sẽ tốt biết bao. Cô là loại đàn bà thâm hiểm, tôi biết mọi chuyện cô làm rồi cái thai đó không phải của tôi ”

Bảo Hân đáp:

” Vậy thì sao? Em không cho phép anh yêu khác ngoài em đâu Phong à !!! Dù là bất kì ai ”

Vừa nói cô ta nhìn chăm chăm vào cô. Anh thấy được sự sợ hãi trong cô liền quát:

” Bảo Hân!!! Tôi yêu cầu cô rút ra khỏi nhà tôi. Đừng có đụng đến Khiết Nhi bằng không tôi sẽ giết cô, tôi cấm cô đụng vào vợ tôi ”

Cô ta cười lớn:

” Vợ tôi sao?... Cái gì mà vợ tôi chứ... Để xem hai người hạnh phúc tới khi nào nhé ”

Nói xong cô ta bỏ đi, còn cô lúc này trong lòng đầy hoang mang và lo lắng, anh nhìn cô mặt cắt không còn miếng máu anh nói:

” Tiểu Khiết à!!! Em đừng sợ, cô ta không làm gì em đâu anh không để cô ta hại em đâu ”

Cô ôm chặt lấy anh vỗ vào vai anh liên tục nói:

” Tại sao chứ? Em làm gì sai? Tại sao hết anh rồi đến cô ta muốn làm tổn thương em. Tại sao... Tại sao... ??? ”

Anh vỗ về cô:

” Anh xin lỗi ... Lỗi tại anh mà cô ta được nước làm tới ... Anh xin lỗi em đừng rời xa anh nhé ”

Anh bế cô về phòng để cô nghỉ ngơi xong vào phòng làm việc anh gọi thuộc hạ anh bảo:

” Các người mau theo dõi Bảo Hân cho tôi... Xem cô ta đang tính âm mưu gì thì báo tôi biết ”

Còn Bảo Hân cô ta vẫn cứ âm thầm lên kế hoạch hại cô chỉ là cô ta muốn hai người họ cứ tận hưởng sự hạnh phúc ấy một thời gian rồi sau đó sẽ cho cô thấy cái hạnh phúc mà cô có lẽ ra là của cô ta. Lúc này cô ta cười nhếch miệng nói:

” Khiết Nhi ơi Khiết Nhi!!! Tao sẽ cho mày mất chồng mất luôn cả đứa con thì tao mới hạnh phúc. Nên còn hạnh phúc được ngày nào thì cứ từ từ mà tận hưởng nhé. ”

17. Chương 17

” Anh biết không? Em không sợ chị ấy sẽ ghét bỏ em, điều em sợ nhất chính là mất anh mãi mãi ”

Cô thì thầm bên tai anh khi anh đã chìm vào giấc ngủ say. Nhìn anh ngủ thật bình yên, cô ước gì sẽ được bên cạnh anh mãi thế này cùng nhau nấu ăn, cùng ngồi xem tivi, cùng nhau ăn bỏng ngô coi những bộ phim kinh dị, cùng nhau làm tất cả mọi thứ như những cặp đôi yêu nhau họ vẫn hay làm. Rồi cô ôm chặt lấy anh như sợ anh sẽ đi mất. Sáng nay, Bảo Hân đã đến đe dọa anh và cô, cô thừa biết cô ta sẽ không nói đùa. Nhưng cô chỉ là không biết cô ta sẽ giở trò gì với mình. Cô khóc nức nở, rên tay xuống bụng xoa xoa cô thì thầm thì:

” Mẹ con mình cùng với ba chúng ta sẽ hợp sức lại chống chọi với cái xấu con nhé ”

Nhưng cô đâu hay, những gì cô lo lắng cô thì thầm thì anh đều nghe hết, chỉ là anh cố giả vờ ngủ mà thôi. Anh không ngờ, Bảo Hân lại làm cô sợ đến vậy cô vì cô ta mà cứ suy nghĩ lung tung, anh thì thầm nghĩ:

” Bảo Hân đúng là mối họa của cái gia đình này mà ”

Hôm sau, ba mẹ anh đến thăm cô, họ mua rất nhiều đồ bồi bổ cho tiểu bảo bối và cả cô. Anh đã nói chuyện với ba mẹ của mình trước đó rằng cô đang bị áp lực từ Bảo Hân dù có anh có khuyên cô nói thế nào đi chăng nữa cô vẫn cứ bị lời nói của Bảo Hân đeo bám và cứ để trong lòng mãi.

Mẹ anh bảo:

” Phong à!!! Con đừng lo Tiểu Khiết đang trong giai đoạn nhạy cảm nó rất cần con bên cạnh dù là trước hay sau khi sinh đi chăng nữa. Còn việc của Bảo Hân con đừng lo mẹ đã có cách ”

Anh nói:

” Con thực sự xin lỗi ba mẹ vì con ngu muội nên đã làm Tiểu Khiết chịu nhiều đau khổ ”

Ba mẹ anh vui lắm, vì cô đã thay đổi được anh, một người cứng đầu, nay ba mẹ anh lại đến chơi nên cô cũng thấy tâm trạng khá lên, bà biết cô buồn nhiều lắm nên cũng cố an ủi cô.

Cho đến ngày kia, cô ra ngoài mua ít đồ cho bé con, sẵn tiện mua ít đồ ăn cho anh để dùng bữa trưa. Vừa đến tòa nhà công ty, cô thấy trong lòng nôn nao chỉ muốn được gặp anh ngay thôi. Nhưng đúng là không ai biết trước được gì cả, cảnh tượng đầu tiên đập vào mắt cô chính là cảnh anh và Bảo Hân đang quần lấy nhau trong phòng làm việc của anh, anh hôn cô ta nhưng tay thì sờ soạn khắp chỗ như thể sắp ăn tươi nuốt sống cô ta, Bảo Hân nhìn thấy cô nên đã diễn kịch thêm cho cô thấy, cô ta đã cởi bỏ chiếc áo sơ mi trắng và từ từ rũ bỏ luôn áo lót để lộ ra bầu ngực trắng trắng còn anh thì như mất kiểm soát. Cô làm rơi bịch đồ ăn xuống đất

Phịch...

Cả hai người họ quay lại nhìn thấy cô, cô vụt chạy đi còn anh thì muốn đuổi theo lắm nhưng không biết sao trong người anh lại nóng như lửa đốt anh chỉ muốn chiếm trọn thân xác của Bảo Hân. Anh như mất kiểm soát và anh đã không đuổi theo cô.

Từ rất sớm, Bảo Hân đã cho người theo dõi cô, người của cô ta bảo:

” Cô ấy đang đi mua sắm, nhưng vừa nãy có nghe điện thoại, tôi nghe được là cô ấy đã hẹn chồng cô ấy rằng 1h trưa cô ấy sẽ đem thức ăn đến cho anh ta ”

Tên thám tử vừa nói xong cô ta liền cười với tia ánh mắt đầy nguy hiểm, thế là cô ta đã đến trước cô một bước và cô ta đã bỏ vào ly cafe của anh một chút thuốc kích dục làm anh mất kiểm soát bản thân mục đích chính là để cô hiểu lầm.

Khi thấy cô bỏ đi, cô ta vô cùng hả hê. Còn cô cứ chạy, chạy mãi đến khi cô chạy qua đường không nhìn xe thì cô bị một chiếc xe ô tô tông phải khiến cô bị văng xa. Cô lúc này, mắt mờ màng miệng cứ gọi mãi tên anh:

” Phong ơi!!! Em lạnh quá... Anh đâu rồi... Em buồn ngủ quá... ”

18. Chương 18

Một người phụ nữ đang nằm trong vũng máu. Tiếng còi xe cấp cứu vang lên, tiếng bánh xe của chiếc xe đẩy kêu vội vã. Đèn của phòng cấp cứu bật sáng lên, các bác sĩ đang hết sức cứu sống lấy người phụ nữ đang mang trong mình một sinh linh bé nhỏ sắp ra đời.

Một người đàn ông, chạy hốt hải vào tìm người phụ nữ ấy, anh vừa chạy miệt mài vừa nói:

” Em sẽ không sao... Sẽ không sao đâu Khiết Nhi ”

Anh đứng ở ngoài nhìn vào phòng cấp cứu, anh gọi tên cô hy vọng cô sẽ tha thứ cho anh. Lúc anh đang trần như nhộng nằm bên cạnh Bảo Hân thì bỗng dưng có tiếng chuông điện thoại vang không ngừng, anh lom khom ngồi dậy nhắc máy, đầu dây bên kia là giọng của một người đàn ông cất tiếng:

” Anh có phải là chồng của chủ nhân số điện thoại này không? Vợ anh đang nguy kịch lắm anh mau đến bệnh viện X để gặp cô ấy mau nhé”

Anh nghe xong giật mình, hốt hoảng như không hiểu gì xảy ra, vội cúp máy. Nhưng anh hơi khựng là vợ anh đang trong bệnh viện thì tại sao trên người anh lại không mặc gì hết, anh liền quay sang thì thấy Bảo Hân đang ngủ kể bên cô ta không một mảnh vải che thân. Anh tức giận lôi cô ta dậy tát cho cô ta vài bạt tay. Nhưng cô ta không những không hoảng sợ mà còn cười rộ lên

Hahaha... Hahahaha

” Nó và con nó sẽ chết. Nó đáng chết vì nó dám đụng vào đồ của Bảo Hân này ”

Anh đẩy cô ta té nhào nói:

” Đồ ác độc, cô sẽ phải trả giá ”

Anh nói tiếp:

” Chính cô đã gài bẫy tôi có đúng vậy không? ”

Bảo Hân đáp:

” Gài bẫy à!!! Tự anh thôi tôi chả làm gì cả. Nhưng thật vui, khi vợ anh thấy cảnh chúng ta ân ái, tôi thực sự không ngờ nó lại thành ra thế này ”

Anh bóp cổ cô ta bảo:

” Cô hãy cầu nguyện mẹ con cô ấy không sao đi. Nếu một trong hai người họ có gì thì tôi sẽ giết chết cô ”

Vừa nói tay anh vừa siết chặt cổ của Bảo Hân, con mắt đỏ ngầu như thể muốn giết chết cô ta. Lúc này Bảo Hân thực sự hoảng sợ, ánh mắt dịu dàng mà anh hay dành cho cô ta bây giờ đã không còn nữa mà ngược lại chỉ toàn sự tức giận và cơn phẫn nộ. Anh thực sự đã hết yêu cô ta rồi, đã hết thật rồi. Thế là anh chạy tức tốc vào trong bệnh viện để gặp cô, nghe người đàn ông kể lại thì cô bị một chiếc xe ô tô tông mạnh khiến cô văng xa cô nằm trong vũng máu.. Nhưng miệng không ngừng gọi tên anh, người đàn ông còn cho hay:

” Tôi có lướt xem trong điện thoại của cô ấy, trước lúc xảy ra tai nạn cô ấy có nhắn tin cho anh rất nhiều ”

Lúc này anh mới vội mở điện thoại ra xem, thì quả thực có quá nhiều tin nhắn trong tin cô nhắn:

- ” Phong à!!! Anh hết thương em rồi phải không? ”
- ” Phong à!!! Anh làm em buồn quá, em thực sự buồn lắm ”
- ” Anh hứa là không làm tổn thương em nữa mà ”
- ” Anh vẫn còn yêu chị ấy có phải không? ”
- ” Phong à!!! Anh có yêu em nữa không? ”

- ” Em yêu anh nhiều lắm ”

Lúc đọc được những dòng tin nhắn này, anh cảm thấy hối hận vô cùng, anh thừa biết là sẽ bị hại nhưng anh lại quá chủ quan rồi. Khi bác sĩ vừa bước ra, anh hỏi:

” Vợ con tôi sao rồi bác sĩ ”

Bác sĩ đáp:

” Vợ anh thì không sao, nhưng đứa nhỏ thì tôi xin lỗi nó bị va chạm mạnh nên không thể giữ được đứa nhỏ”

19. Chương 19

Anh như không tin vào tai, mắt mình nữa. Tất cả là lỗi của anh lẽ ra người đáng chết là anh không phải là con của anh. Anh túm lấy áo vị bác sĩ quát to:

” Ông nói láo, tôi không cần biết tôi có rất nhiều tiền ông làm sao đó để cứu sống con tôi đi. ”

Vị bác sĩ đáp:

” Tôi biết anh bị sốc, nhưng hãy cố gắng bình tĩnh lại nào. Tuy cô ấy bị xảy ngay lần đầu mang thai, nếu lần sau cố gắng duy trì tốt thì chắc chắn sẽ có thể mang thai tiếp mà. ”

Nghe bác sĩ nói thế, anh liền bỏ tay ra:

” Tôi xin lỗi ”

Rồi từ trong các y tá đẩy cô ra phòng hồi sức. Anh nhìn thấy băng gạc quấn quanh đầu cô mà lòng đau xót, anh sợ mất cô lắm anh không muốn cô bỏ anh đi đâu hết.

Ba mẹ anh biết tin liền chạy vào cấp tốc. Họ mắng anh dữ lắm nhưng nhìn thấy anh suy sụp như vậy nên ba mẹ anh cũng không trách móc anh nhiều nữa.

Anh có kể hết mọi chuyện cho ba mẹ nghe, mẹ anh bà ấy tức giận vô cùng. Lúc này bà nói:

” Ta không ngờ con lại chủ quan đến vậy đấy Phong à!!! Ta chỉ sợ Tiểu Khiết nó không chịu nổi cú sốc này ”

Anh bật khóc đáp:

” Ba mẹ ơi!!! Con sai rồi con biết con sai rồi.... Chỉ cần Khiết Nhi tha thứ con sẽ làm mọi thứ cô ấy yêu cầu ”

Những ngày sau đó, anh vẫn cứ đến bệnh viện thăm cô, cô đã tỉnh rồi nhưng cô vẫn cứ im lặng, thấy anh cô cứ im lặng anh nói:

” Tiểu Khiết à!!! Em nói gì đi... Anh xin lỗi... Anh thực sự không ngoại tình không phản bội em ”

Nước mắt cô bắt đầu rơi rồi cô thét lên thét thật lớn như thể bao nỗi chịu đựng trong cô đã quá giới hạn cho phép. Cô nắm chặt lấy ga giường nhìn anh và nói:

” Con tôi đâu... Trả con cho tôi... Đồ ác độc... Tôi hận anh... Tôi hận cô ta... Tôi hận các người ”

Anh chạy lại ôm chặt lấy cô, cô đánh vào vai anh, tát vào mặt anh, thậm chí cô còn cắn chặt vào tay anh đến bật máu. Anh biết và anh hiểu cô đang rất tức giận nên anh cũng để cô muốn làm gì anh cũng được. Xong anh nói:

” Tiểu Khiết là anh bị hại thực sự anh không phản bội em. ”

Môi cô mấp máy:

” Con... Con đâu... Phong à!!! Em nhớ con quá... Mất con rồi anh có còn thương em nữa không?... Có phải anh sẽ bỏ em mà đi không? ”

Anh ôm cô, anh hôn cô anh không để cô nói thêm điều gì nữa. Mặc cô giãy giụa anh cứ thế mà ôm lấy cô.

Các bác sĩ bảo tình trạng của cô là do bị sốc quá nặng nề nên không thể chấp nhận được cú sốc này nên có thể hơi bị bắn loạn một chút.

Vài ngày sau đó, cô được xuất viện anh thì ở nhà chăm sóc cho cô vì cô hay mê sảng và có lúc lại ngồi khóc lớn một mình. Anh trông cô ngủ xong quay về phòng làm việc anh gọi cho các tài phiệt có tiếng cắt đứt mọi hợp đồng làm ăn với Bảo Hân, không cho cô ta được làm ăn gì ở cái mảnh đất này.

Anh còn gọi người theo dõi mọi hoạt động của cô ta. Sau đó, anh trở về phòng ngủ anh ngồi cạnh cô vuốt ve tóc cô, anh đặt lên môi cô một nụ hôn anh nói:

” Em đừng lo, anh sẽ trả thù cho con của chúng ta. Nếu cô ta muốn chơi thì anh sẽ cho cô ta nếm mùi đau khổ anh sẽ làm cô ta mất tất cả ”

20. Chương 20

Cô giờ như một kẻ mất hồn, cô cứ buồn và cứ khóc. Ba mẹ chồng nhìn cô mà đau cả lòng. Cuối cùng cái tin mà cô bị xảy thai cũng đã đến tai của Ngôn. Anh ấy tức tối có đến nhà của vợ chồng cô để tìm anh, vừa thấy anh, Ngôn đã cho anh vài cú đấm vào mặt xong Ngôn nói:

” Thăng khốn như anh đúng là không có gì tốt đẹp cả, tôi thực sự quá sai lầm khi muốn cô ấy về bên cạnh anh ”

Còn anh thì môi bật máu nhếch miệng cười bảo:

” Anh yêu cô ấy sao? Chuyện vợ chồng tôi thì liên quan quái gì tới anh? ”

Ngôn hút mạnh vào bụng anh thêm cái nữa đáp:

” Phải, tôi yêu Khiết Nhi đây không như anh có được cô ấy mà vẫn không biết trân trọng ”

Anh nghe câu nói đó của Ngôn xong tức giận thế là lao vào Ngôn cả hai người đánh nhau một trận. Bỗng dưng, từ trong nhà vang vọng ra một tiếng hét lớn:

” Hai người thôi đi ”

Cả hai hoảng hồn quay lại thì thấy cô, cô bây giờ với bộ dạng nhìn vào ai cũng tưởng cứ như một bóng ma vậy. Tóc tai rũ rượi, cô mặc chiếc váy ngủ dài trông thật xấu xí, cô vừa nói xong liền chạy đến ôm Ngôn cô nói:

” Phong à!!! Ngày mai đưa em đi mua đồ cho bé con của mình nhé. Em yêu anh và yêu con nhiều lắm ”

Hai người đàn ông như chết lặng cô bây giờ còn không phân biệt đâu là anh đâu là Ngôn luôn rồi sao?

Ngôn nhìn cô mà đau lòng liền trấn an cô:

” Khiết Nhi à!!! Anh là Ngôn không phải là Cao Phong ”

Cô bật cười như điên dại:

” Sao em không phân biệt được cơ chứ? Anh mới là Phong còn anh ta là Ngôn... Anh bị sao vậy hả??? ”

Anh và Ngôn nhìn nhau, Ngôn vỗ vai anh nói:

” Tôi xin lỗi lẽ ra không nên tức giận với anh. ”

Anh đáp:

” Tôi cũng xin lỗi anh... ”

Ngôn nhìn trầm trầm cô, sau đó anh cầm tay cô và cầm tay anh lên bảo:

” Phong này!!! Anh phải bảo vệ cô ấy đấy.... Tiểu Khiết gốc anh không phải là Phong... Nhưng em đừng buồn nhé vì anh sẽ là một người anh trai tốt của em ”

Nói rồi anh ấy bỏ đi, cô bật khóc như một đứa con nít. Tối đến, cô lén ra ngoài đến tìm Ngôn khi cô gặp được anh ấy cô mới kể hết mọi việc cho Ngôn biết và cô muốn Ngôn phải giữ bí mật giúp cô rằng cô chỉ giả vờ điên. Bởi vì cô muốn trả thù Bảo Hân cô nói:

” Ngôn à!!! Anh phải giúp em, em hận hai con người đó. Cao Phong và Bảo Hân em muốn họ phải trả giá vì đã làm em mất đứa nhỏ ”

Nhưng cô thực sự đã và đang hiểu lầm anh, mỗi lần anh tính giải thích thì cô liền giả điên như không muốn nghe anh nói vì bảo bối của cô đã mất nên cô không muốn tin thêm bất kì điều gì ở anh.

Mỗi lần nhắc đến tên Cao Phong tận trong đáy lòng cô cực kì cực kì hận anh. Cô muốn anh và con đàn bà kia phải trả giá cô nói với Ngôn:

” Hai người đó em nhất định sẽ khiến họ phải sống dở chết dở phải sống trong đau khổ như những gì bây giờ em đang chịu đựng ”

21. Chương 21

Nhìn quanh căn nhà này cô nhớ lại tất cả mọi thứ mọi kỉ niệm vui buồn. Từ ngày cô bước chân vô ngôi nhà này cô đã chịu không ít đau khổ.

Cô vẫn không bao giờ quên được tất cả, cô yêu anh. Phải!!! Cô rất yêu anh nhưng cô nhận lại được những gì chứ tới cả niềm hạnh phúc mới đơm hoa đã bị anh làm vỡ nát rồi.

Cô hận anh nhưng cũng rất yêu anh. Bỗng đang suy nghĩ thì anh tiến về phía cô rê tay lên tóc cô anh thơm nhẹ lên mái tóc ấy bảo:

” Dù như thế nào anh cũng xin em hãy tin anh. Em biết không anh chấp nhận bị trả giá miễn là làm em vui. Cô vẫn im lặng vẫn ngồi cười ngây thơ cô vẫn cứ giả vờ điên dại. Cô nghe anh nói mà tâm can cô đau nhói không phải cô không tin anh nhưng niềm tin cô dành cho anh đã quá nhiều rồi, mất đứa con coi như mọi thứ chấm hết.

Cô âm thầm cho người theo dõi Bảo Hân xem cô ta làm gì và đi đâu theo dõi nhất cử nhất động của cô ta rồi cô cho người đánh dần mặt.

Hôm nay, Bảo Hân đang đi trên đường, đi một lúc đến chỗ vắng cô ta bị một bọn người bắt lấy và đem cô ta đến một căn nhà cũ nhỏ bọn người đó thay phiên cưỡng bức cô ta. Bảo Hân hoảng sợ la hét nhưng bọn người đó vẫn cứ lao vào cô ta như con thú.

Bảo Hân hét thật to nói:

” Lũ khốn chúng mày ai sai bọn mày làm như vậy?”

Bọn người đó cười đáp:

” Là Cao Phong đẩy ông chủ sai bọn tao làm. Được bữa sung sướng mày cũng ngon lành đấy ”

Cô ta khóc nức lên như sắp hóa điên. Cô ta nói:

” Tao sẽ khiến bọn mày và Cao Phong trả giá ”

Cô đứng từ trên cao nhìn xuống và chứng kiến hết, cô nhếch miệng cười thầm nói:

” Chưa hết đâu Bảo Hân à!!! ”

Nhưng cô đâu hề biết rằng anh đã biết cô chỉ giả vờ điên để trả thù anh. Anh đã tìm được sổ khám bệnh của cô chẳng những thế anh còn biết mười ngày trước vào buổi tối cô đã lên ra ngoài tìm Ngôn. Anh biết hết nhưng chỉ im lặng vì nếu trả thù mà khiến cô vui anh sẵn sàng đón nhận mọi thứ.

22. Chương 22

Ngày qua ngày cô cứ cho người hành hạ Bảo Hân không đánh thì cưỡng bức nhưng tuyệt đối không được để cô ta trốn thoát dễ dàng.

Còn với anh thì cô lên vào phòng anh ăn cắp một chiếc usb trong đó toàn chứa những dữ liệu quan trọng nếu lọt ra tay người ngoài có thể tập đoàn của anh sẽ bị phá sản chẳng những phá sản mà nhà anh sẽ bị các chủ nợ bao vay, cô dự định sẽ bán chiếc usb cho một ông chủ làm ăn lớn cô muốn anh sẽ phải bị trả giá khi đã làm mất đi đứa con yêu dấu của mình.

Cô cứ thế âm thầm thực hiện kế hoạch mà cô cho rằng nó sẽ hoàn hảo. Nhưng anh đã đi trước cô một bước anh đến tìm Ngôn và đưa anh ta một số tiền lớn để mua lại chiếc usb đó từ cô. Dù là có thất bại nhưng anh vẫn không muốn tâm huyết cả đời của ba mẹ anh rơi vào tay của bọn thương nhân xấu. Và anh đã kể rõ cho Ngôn nghe rằng anh bị Bảo Hân bỏ thuốc vào cốc cafe hại anh chứ anh không bao giờ phản bội cô.

Anh còn bảo Ngôn đến cứu Bảo Hân nếu không cô ta nhất định sẽ chết dưới tay bọn người giang hồ đâm ô máu lạnh kia anh nói với Ngôn:

” Đừng để Khiết Nhi lúng sâu vào hận thù nữa. Tôi xin anh hãy giúp tôi vì tôi biết tôi có nói gì thì cô ấy cũng không nghe nhưng anh thì cô ấy sẽ nghe ”

Ngôn đáp:

” Tôi hứa với anh ”

Một ngày kia, Ngôn tìm cô và đưa cho cô một số tiền lớn bảo cô:

” Anh muốn mua lại tập đoàn của Cao Phong ”

Cô nhìn anh hồi lâu nói:

” Tại sao? ”

Ngôn đáp:

” Anh không muốn tập đoàn nhà họ Cao rơi vào tay kẻ xấu ”

Cô lúc này cười rộ lên:

” Được thôi giờ nó là của anh ”

Lúc cô trở về nhà, thấy anh đang ngồi trên ghế sofa nhìn cô anh nói:

” Em sẽ tin anh chứ ”

Cô vẫn giả vờ điên bảo:

” Em tin anh mà sao lại không chứ ”

Cô cứ cười điên dại cô nói tiếp:

” Em xin lỗi nhé... Em... Em chỉ ra ngoài dạo một chút... Có làm anh giận không? ”

Anh đến ôm chầm lấy cô bảo:

” Không!!! Anh không giận gì em cả... Anh yêu em nhiều lắm Khiết Nhi à ”

Nói xong anh hôn cô say đắm một nụ hôn chứa đầy sự yêu thương nhưng cơ thể anh giờ đang run rẩy vì anh biết anh sẽ mất cô mãi mãi nhưng dù có như thế nào anh vẫn muốn cô biết anh đã yêu cô đã thương cô rồi nên không có chuyện anh phản bội cô.

Rồi anh đến cứu Bảo Hân anh nghĩ rằng cô ta có lỗi thật nhưng ít nhất là chết dưới tay chứ anh không muốn cô ta chết dưới tay bất kì một ai. Nhưng anh đâu ngờ lúc anh đến cứu cô ta thì cô cũng có mặt ở đây anh nói:

” Thả cô ta ra đi em. Anh sẽ làm mọi yêu cầu mà em muốn ”

Cô cười phá lên:

” Lũ khốn các người hại chết con tôi thì bảo tôi tha thứ sao? ”

Bảo Hân cô ta thật gian xảo canh lúc anh và cô đang tranh cãi liền cắt đứt dây chạy trốn vừa cắt được dây cô ta nhặt ngay trên bàn một khẩu súng và dí súng vào cổ cô uy hiếp. Anh vì không muốn cô bị thương nên đã dụ cô ta nói ngon ngọt với cô ta lúc cô ta sơ hở anh đẩy cô một cái ra xa còn anh thì đỡ lấy cho cô một phát súng. Bảo Hân hoảng sợ bỏ chạy cô lúc này la lên:

” Bắt con khốn đó lại cho tôi ”

Cô nhìn anh nằm trong vũng máu đến hoảng sợ cô chạy đến đỡ anh dậy. Anh thở ngày yếu ớt miệng mấp máy:

” Tiểu Khiết anh xin lỗi... Anh... Không phản bội em... Hãy... Tin anh ”

Vừa lúc đó Ngôn chạy đến bảo:

” Phong không phản bội em mà do Bảo Hân bỏ thuốc hãm hại anh ấy ”

Tai cô ù đi như không thể nghe được gì nữa cô khóc lớn:

” Phong à!!! Anh đừng ngủ mà mau dậy đi... Em sai rồi em biết lỗi rồi ”

Ngôn nói tiếp:

” Anh ấy đã biết mọi việc em làm rồi... Anh ấy đã sắp xếp mọi thứ để kế hoạch của em diễn ra thành công đấy”

Cô ôm chăm lấy anh, cô khóc anh cũng khóc anh nói:

” Tiểu Khiết à!!! Anh ngủ một chút nhé ”

Cô đáp:

” Em không cho phép anh ngủ. Mở mắt ra đi nhìn em này. ”

Cô hét lớn lên:

” Ngôn à gọi cấp cứu đi mà ”

23. Chương 23

Cô chạy theo sau chiếc xe đẩy đang đẩy anh đến phòng cấp cứu. Cô chạy ulla vào trong cô không muốn anh một mình chống chọi với cái đau đớn ấy, các bác sĩ đều ngăn cô lại không cho cô vào. Ngôn đến nắm tay cô kéo cô ra ngoài anh không muốn nhìn cô đau khổ không muốn thấy cô rơi vào tình trạng thậm tệ như vậy được

Cô bị Ngôn kéo đi nhưng cô cứ giãy giụa quất:

” Anh bỏ em ra, chồng em cần em lắm... Em phải ở bên anh ấy ”

Ngôn nói:

” Em thôi đi... Người sai là em, em đã không nghe anh ta giải thích, em cứ cắm đầu vào trong hận thù ”

Cô run rẩy:

” Ngôn à!!! Em yêu Phong lắm... Dù em hận nhưng em rất thương anh ấy... Hay là anh nói với bác sĩ nhất định phải cứu sống được anh ấy nhé... Em xin anh mà... Phong thương em lắm em biết anh ấy sẽ không bỏ em đâu ”

Cô quỳ sụp dưới chân Ngôn khóc thét lên hết mức có thể. Khóc đến mức cô gần như kiệt sức.

Gần sáu tiếng đồng hồ trôi qua cuối cùng đèn cấp cứu cũng tắt bác sĩ bước ra nói với cô:

” Anh ta mất quá nhiều máu... Tôi e là không qua khỏi xin gia đình hãy chuẩn bị tinh thần ”

Cô nghe xong liền ngất đi, cô không chịu nổi nữa rồi. Cô đã làm gì anh thế này... Ngôn đỡ cô và đưa cô về nhà. Các bác sĩ dặn Ngôn là trong thời gian này không cho phép người nhà vô thăm vì đang trong quá trình theo dõi bệnh nhân nên tạm thời không cho ai vào hết.

Và cứ thế một tuần trôi qua cô không được vào viện thăm anh. Bỗng dưng cô đang ngồi thẩn thờ thì có điện thoại đến:

” Cô có phải Khiết Nhi vợ Cao Phong không ạ!!! Chúng tôi là bác sĩ ở bệnh viện S ”

Cô đáp:

” Dạ vâng phải ạ ”

Bác sĩ nói:

” Chồng cô không qua khỏi mời người nhà vào nhìn mặt lần cuối ”

Tai cô như ù đi... Chuyện gì đang xảy ra thế này anh không thể chết được cô chạy tức tốc vào viện nhìn thấy ba mẹ anh và Ngôn cũng có mặt ở đấy, mẹ anh khóc tức tưởi, Ngôn thì im lặng. Cô chạy đến bên anh, cô hôn anh, cô lay anh dậy nói:

” Phong à!!! Anh nói yêu em mà anh bỏ em vậy sao? Anh tỉnh dậy đi không được ngủ nữa... Em tha thứ hết cho anh... Em xin anh mà mở mắt ra nhìn em đi anh... Anh không tỉnh lại em sẽ chết cùng anh luôn đấy... Anh có nghe không? ”

Và thế là các bác sĩ đẩy xác anh đi

MỘT NĂM SAU

Có một cô gái nhỏ, đang quỳ trước ngôi mộ của một người đàn ông, cô ấy luôn ra ngồi tâm sự với ngôi mộ ấy. Đôi lúc mọi người còn nhìn thấy cô hôn nhẹ lên bức hình của ngôi mộ.

Nhưng hôm nay điều khác lạ là từ xa xa có một bóng dáng người đàn ông cao to, khuôn mặt anh tuấn, đi lại gần phía cô và anh ta ôm chầm lấy cô. Cô quay đầu lại nhìn thì hốt hoảng:

” Anh à!!! ”

24. Chương 24

Từ phía sau có một người đàn ông ôm chầm lấy cô, cô giật thót mình quay lại nhìn người đàn ông ấy. Bất giác cô thốt lên:

” Anh à!!! ”

Cô nhìn từ đầu đến chân dáng người quen thuộc, khuôn mặt anh tuấn, lạnh lùng, cô khóc nức nở cô ôm chặt người đàn ông đó mà người đàn ông đó không ai khác chính là anh.

Không!!! Không thể nào đâu bất chợt suy nghĩ đó lại hiện lên trong đầu cô. Anh đã chết rồi kia mà, rồi cô sờ lên mặt anh, người đàn ông lúc này nắm tay cô bảo:

” Lâu rồi không gặp em, có nhớ anh không? ”

Cô cầm tay anh rồi cắn chặt nó như muốn trút hết những sự uất ức, tức giận, hận và yêu. Anh vẫn để cô cắn mà không một lời oán trách. Anh vội áp tay lên má cô, anh hôn cô cả hai người đều trao cho nhau một nụ hôn nồng cháy. Cả hai đều quá cần nhau, yêu nhau, thương nhau mãi mãi không thể nào sống thiếu nhau.

MỘT NĂM TRƯỚC

Lúc anh được đưa ra phòng hồi sức sau vài ngày anh tỉnh lại anh có nói với ba mẹ và Ngôn rằng:

” Con xin ba mẹ, tôi xin anh Ngôn hãy bảo với Khiết Nhi rằng Cao Phong đã chết ”

Mọi người phản đối anh dữ lắm, anh có giải thích:

” Con muốn có thêm thời gian để giải quyết vụ lùm dùm với Bảo Hân và con cũng muốn chứng minh cho vợ con biết là con rất yêu cô ấy. Hãy cho con thời gian là một năm, con muốn làm xong mọi chuyện rồi sẽ đến tạ lỗi với cô ấy. Xin mọi người hãy chấp thuận ”

Anh quay sang cậu Ngôn:

” Tiểu Khiết nhờ anh quan tâm cô ấy hộ tôi nhé. ”

Ngôn đáp:

” Vợ anh mà hãy tự lo cho cô ấy đi ”

Anh nhìn Ngôn bảo:

” Tôi biết anh sẽ giúp tôi mà ”

Dù cả ba mẹ anh và Ngôn có nói gì thì anh cũng không nghe nên đành phải làm theo ý anh

Mỗi lần cô đứng trước mộ bia giả của anh, cô tâm sự cô khóc anh đều nghe đều thấy hết. Anh thực sự rất muốn chạy đến ôm lấy cô người phụ nữ cả đời này anh yêu, nhưng anh lại bất lực nhìn cô đau đớn gọi tên anh. Nhiều lúc cô uống say ngồi khóc lóc trước mộ anh đến kiệt sức dựa vào mộ để ngủ, anh chạy đến bế cô dậy và chở cô về nhà. Nhìn cô say cùng với đôi má đỏ ửng như hai quả cà chua miệng cứ lẩm nhẩm:

” Cao Phong!!! Tôi ghét anh... Ưccc... Tại anh mà tôi khổ nè... Ưccc... Tôi không có say đâu nghe chưa... Mà giờ tôi nhớ anh quá àaaaaa... ”

Thế là anh bật cười xoa đầu cô thầm nói:

” Tiểu Khiết ngốc ”

Đưa cô về nhà anh ôm chăm lấy cô, đặt lên môi cô một nụ hôn rồi anh lái xe đi.

Cho đến ngày giỗ đầu của anh, cô vẫn mua rượu, hoa đến viếng thì cô thấy anh đứng trước mặt. Cô còn tưởng mình đang mơ cô bị anh véo vô má một cái anh hỏi:

” Có đau không? ”

Cô mở tròn xoe mắt nhìn anh nói:

” Có!!! Đau chứ sao không đau ”

Anh đáp:

” Vậy em không có mơ đâu nhé ”

Cô nhào tới ôm chầm lấy anh cô làm anh ngã nhào còn cô thì nằm gọn ngay trên người anh, cô vỗ ngực anh nói:

” Anh gạt em, tại sao chứ... Rõ ràng em thấy người ta còn đem thi thể anh thiêu đốt mà ”

Anh đáp:

” Người đó không phải anh là người khác mà. ”

Anh nói tiếp:

” Anh xin lỗi lại nói dối em là anh đã ”

Tứ đằng xa ba mẹ anh và Ngôn bước đến nói:

” Về nhà thôi ”

Cô hết bất ngờ này đến bất ngờ khác đến dồn dập cô đáp:

” Ba mẹ và Ngôn đều biết sao? Tại sao chỉ có mình con là không biết ”

Anh ra hiệu nháy mắt với ba mẹ và Ngôn họ như hiểu ý cười nói:

” Thôi bọn ta ra xe trước các con mau thu dọn rồi ra nhanh nhé ”

Anh tiếp tục hôn cô bảo:

” Về nhà thôi, vợ ơi!!! Anh còn rất nhiều việc muốn làm với em lắm. Đạo này nghe Ngôn bảo em rất hay uống rượu và bỏ bữa. Nên anh quyết định sẽ trừng phạt em ”

Cô quát lớn:

” Gì chứ? Tôi chưa hết giận mà ”

Anh nhìn cô với ánh mắt đầy ẩn ý đáp:

” Em chuẩn bị tinh thần đi ”

Khiến cho cô đỏ cả mặt.

25. Chương 25

Cuối cùng anh cũng trở về bên cô, hai người họ mãi mãi ở bên nhau. Anh và Ngôn giờ là như hai ông bạn già, cả hai đều rất tin tưởng nhau, anh có nghĩ ý mời Ngôn về làm quản lý cho quán cà phê bánh mà anh với cô vừa mới mở. Anh rất thương cô và biết cô rất đam mê nấu nướng làm bánh nên khi cô nói sẽ mở một quán cà phê bánh theo phong cách cổ điển thì anh không ngần ngại mà đồng ý ngay với cô.

Người thích hợp quản lý trông coi quán nhất chỉ có Ngôn, cô thì lo khâu bánh nên không có thời gian trông coi quán ở phía trước nên anh nghĩ tới Ngôn là người mà vợ chồng anh tin tưởng nhất.

Hôm nay là một ngày đẹp trời, Ngôn đến nhà vợ chồng cô để bàn việc sẽ tiếp nhận công việc quản lý nhưng anh ấy không đi một mình mà theo sau đó là một cô gái nhỏ.

Cô gái nhỏ ấy, là Tiểu My cô ấy cứ theo đuổi anh thậm chí còn mua kẹo tặng anh làm quà tỏ tình. Cô gái nhỏ ấy, biết anh yêu cô mà hy sinh nhiều thứ nhưng vẫn âm thầm chịu đựng không bao giờ từ bỏ Ngôn, cô gái nhỏ ấy, đã khóc rất nhiều vì Ngôn cô ấy luôn chờ đợi tình yêu của Ngôn. Chẳng những thế, cô ấy còn chấp nhận làm cái bóng của Ngôn với hy vọng sẽ có một ngày anh ấy sẽ quay đầu lại nhìn cô.

Nhưng sự thật là ông trời không phụ lòng người, cuối cùng Ngôn cũng đã quay đầu lại nhìn cô gái ấy. Ngôn đã siêu lòng mất rồi, giờ đây anh ấy và Tiểu My họ còn sắp cưới nhau nữa cơ đấy.

Vừa bước vào nhà, cô liền hỏi:

” Ngôn à!!! Đây là??? ”

Ngôn đáp:

” Vợ sắp cưới của anh đây!!! ”

Anh và cô đều bất ngờ trước tin Ngôn sẽ cưới vợ liền nói:

” Tốt quá... Tốt quá chúc mừng hao người nhé ”

Nói xong Ngôn liền đưa cho vợ chồng anh một tấm thiệp trong đó ghi rõ địa điểm và thời gian tổ chức lễ cưới của hai người họ

Bỗng đang làm đồ nướng ở sân vườn phía sau nhà tự dưng cô cảm thấy hơi mệt, cô cảm thấy buồn nôn liền chạy vội vào trong.

Một lúc sau cô bước ra với nét mặt phờ phác, anh nhìn cô bảo:

” Em sao đây? ”

Cô đáp:

” Ba ngày nay em cứ hay buồn nôn mãi thật là mệt ”

Anh và Ngôn cả Tiểu Mỹ nhìn nhau như ra hiệu cả ba người họ bật cười thốt lên:

” Có tin vui rồi đây ”

Cô không hiểu gì hết thì anh nói tiếp:

” Vợ à!!! Em sắp được làm mẹ rồi đây. Mai anh sẽ đưa em đi khám rồi tiện thể ghé qua báo cho ba mẹ hay nhé ”

Bốn người họ cứ thế mà duyên duyên trò chuyện vui cười với nhau, trải qua mọi sóng gió cuối cùng anh và cô cũng trở về với nhau, còn Ngôn nam phụ trong chuyện tình của anh và cô giờ đây cũng đã tìm được cho mình một bến đỗ vững chắc hạnh phúc bên cô gái nhỏ.

End

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xin-hay-yeu-anh-mot-lan-nua>